

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 653 · Any LV · Juliol 2018

Reportatge sobre el pas de Francisco de Zamora per Agramunt

Cicle Musical Racons

De tu a tu amb Jaume Sanchis

Sant Joan

**Josefina Verni explica
les seves vivències
de la postguerra**

5a edició del curs Art i Territori

PORTADA:

Com ja és habitual durant els mesos d'estiu, l'Ajuntament ha organitzat el cicle Racons. Es tracta de diverses actuacions musicals en indrets emblemàtics de la vila, com aquesta de Jaume Sanchis Quartet a la plaça de l'Església el dissabte 14 de juliol. Hi va interpretar les peces del nou disc *Retrobament*, primer treball que lidera el músic agramuntí, i que compta amb nou composicions de jazz.

(Foto: Joan Pijuan)

Editorial.....	3	Instagram.....	27
ACTUALITAT		ENTITATS	
<i>Fets del mes</i>		- Aula Extensió Universitària.....	28
- Sant Joan.....	5	OPINIÓ	
- 2n Camp de Treball	9	<i>La claraboia</i>	
- Art i Territori	10	- Segona carta als meus presos.....	31
- Donació de sang	13	<i>Gent, fets, coses...</i>	
- Visita del conseller d'Ensenyament		- Remeis tradicionals: col.....	33
Josep Bargalló.....	13	<i>Els lectors escriuen</i>	
- Concentració	14	- El Casal	35
- Sor Lucía Caram.....	14	- Record	36
- Cicle Racons	14	- Un perico de la Ribera protagonitza	
- XXVIII Aplec de la Sardana	15	la campanya d'abonaments	
- Agrawalk.....	15	del RCD Espanyol.....	39
- Sant Cristòfol	16	REPORTATGE	
- La Vinya dels Artistes	16	<i>Història agramuntina</i>	
- Shopping Night.....	17	- Francisco de Zamora a Agramunt	41
- Sent Viladot.....	17	ENSENYAMENT	
- Espai Guinovart	18	<i>Finestra educativa</i>	
- Elisabet Martorell	19	- Records de la guerra i la postguerra.....	51
- Dones de Preixens.....	19	MÚSICA	
DE TU A TU		<i>Bandes sonores</i>	
<i>Saume Sanchis</i>		- Closer	57
- Jaume Sanchis es retroba amb el		ESPORTS	
públic agramuntí en la presentació		- Club Futbol Agramunt.....	58
del seu primer disc	21	- Escatxics.....	60
		- Bàsquet Agramunt Club.....	62
		GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS	
		- La terra que ens aferra al territori	65
		L'AJUNTAMENT INFORMA	66
		ALMANAC	69
		LLEURE	
		- Amenitats.....	71
		LA FOTO	73
		LA CALAISERA	73
		L'ÀLBUM	75

sumari

5 a 7

Notícia dels tradicionals actes de Sant Joan, amb l'arribada de la Flama del Canigó, el correfocs dels Diables de l'Espetec i la paellada del Passeig.

Reportatge entorn les notes manuscrites que Francisco de Zamora va prendre de la nostra vila, en els viatges a peu que va fer per Catalunya al segle XVIII.

41 a 49

La llera del riu

La canalització del llit del riu Sió en el seu pas per Agramunt es va realitzar durant la postguerra de la mà de *Regiones Devastadas*. Aquest organisme, encarregat de refer el poble degut als estralls de la Guerra Civil, hi va fer una bona feina, ja que va treure els patamolls que hi havia en el curs del riu on creixia la vegetació i s'estancava l'aigua. Tenim notícies que la canalització ja s'havia començat durant la guerra, però segurament el que hi havien fet durant la contesa fou més aviat poc, ja que les circumstàncies obligaven a atendre altres qüestions. Anys més tard la canalització s'amplià sobretot en la direcció ascendent del riu, i es mantingué amb més o menys bon estat

i pulcritud per part dels successius ajuntaments.

La rubinada del Sió del 3 de novembre de 2015, a més de la lamen-

arrossegà pedres i terra i produí esvorancs considerables. Fa temps que se'n va arreglar una petita part després del pont romànic. Alguns agra-

muntins vam pensar que les feines d'arranjament continuarien, però no ha estat així. No en sabem els motius. De totes maneres fora bo que les nostres autoritats possessin fil a l'agulla i fessin el que cal per arreglar els marges malmesos del Sió i, a la vegada, que es netegessin d'herbassar i canya xisca. No només és una qüestió estètica, sinó també preventiva ja

que, de produir-se nous aiguats, les parets de la llera aguantaran menys si estan en mal estat.

que, de produir-se nous aiguats, les parets de la llera aguantaran menys si estan en mal estat.

CRÈDITS

Director: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Pasqual Castellà, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Ramon Coll, Jaume Cots i Montserrat Cots. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

**Premi Humbert Torres d'Omnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018**

Imprimeix: Impremta-Ofset Barnola - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 42 € - Número solt: 3,90 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

Serafi Miret Cuenca
Núm. Col. 1256

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

ODONTOLOGIA
I N T E G R A D A
CENTRE DE LA RIBERA DEL SIÓ

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - **AGRAMUNT**
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

Sistemes informàtics

revORETAIL

revOXEF

revOFLOW

ios

tpv per a comerços i restaurants, sistema ios de apple i cloud

Sistemes informàtics + software + Tpv + Videovigilància + Retolació

72dpi :: C/Clos, 21- 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

JOHN DEERE

VICENS
MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

www.vicensmaquinaria.com

FONDARELLA · MANRESA · TERMENS · TORRES DE SEGRE
VALLS · VILAFRANCA DEL PENEDES · AMPOSTA

info@vicensmaquinaria.com · 973 60 04 50

Sant Joan

JOSEP ROVIRA

El peveter encés amb la Flama del Canigó amb els atletes i ciclistes que la van anar a buscar.

Ben puntual a les 8 del vespre del dia 23, feia entrada a la plaça de l'Església la Flama del Canigó portada des de Ponts pels joves corredors del Club d'At-

letisme Escatxics i el Club Ciclista Agramunt que la van anar a buscar al cim del Canigó. Després d'encendre el peveter, dues atletes dels Escatxics van llegir el Manifest

dels Països Catalans i a continuació els components de l'Orquestrina per la Llibertat van tocar el Cant dels Ocells i Els Segadors que el públic assistent a la plaça va acompa-

Actuació de l'Orquestrina per la Llibertat.

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOAN PUJAN

Els gegants i capgrossos acompanyats dels Tabalers de l'Espetec van realitzar una cercavila pel casc antic per tornar a finalitzar a la plaça de l'Església.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Aquest any la foguera de la plaça Fondandana no va ser tan gran. El grup de Diables de l'Espetec realitzà el tradicional correfocs

JOSEP ROVIRA

Els encarregats de cuinar les dues paelles posen cofois amb la primera que es va coure, a punt de servir les racions als començals.

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

Elaboració de la paella i les bosses de la gent per guardar la seva tanda.

nyar. Tot seguit, els Tabalers de l'Espetec van iniciar una cercavila pels carrers del casc antic amb sortida i arribada a la mateixa plaça.

A les 11 de la nit es va encendre la foguera de la revetlla que cada any es prepara a la plaça Fondandana i a mitja nit els Diables de l'Espetec van iniciar a la plaça de l'Església el tradicional correfocs fins a la plaça Fondandana que comptà amb un gran seguici de gent. Tot seguit tingué lloc al pavelló firal el con-

cert de la revetlla amb el grup de versions Deskontrol i el DJ Jordi Balaguer. No van faltar els tradicionals petards.

L'endemà, diada de Sant Joan, se celebrà al passeig Josep Brufau la 35a edició de la paellada popular. Per tercer any consecutiu va tenir un vessant solidari, ja que un euro de cada tiquet es va destinar enguany a l'entitat Creu Roja Agramunt. Per tancar la jornada, l'Espai 39 organitzà un concert amb lo Martí de Tèrmens.

REESTRENA *el teu cotxe*

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA-CORRALES

Feli Garcia-Castro

mòb: 678470329
f.garcia@hotmail.com
Av. Catalunya 650. C. 2^a. 1^a
AGRAMUNT 25310
Lleida

GUINOVART
100 Aniversari de la seva creació

Amics
de
l'Espai
Guinovart

Animalari Guinovart

1 juliol / 30 setembre 2018

No serà veritat

6 maig / 9 setembre 2018

AMICS DE L'ESPAI GUINOVART,
adreçat a particulars, col·lectius i empreses

Protectors corporatius: **INDUSTRIES JOVE-BALASC, S.L.** **Alsina** Sr. Joan Uriach

Socis: **FARMAOPTICS**
Més que un optòmetre és un centre de salut

HORARI:

Dijous i divendres, de 10h a 13h - Dissabtes d'11h a 14h i de 17h a 19h,
Diumenges d'11h a 14h.

Plaça del Mercat, s/n. 25310 Agramunt - Tel. 973 39 09 04
info@espaiguinovart.cat · www.espaiguinovart.cat

Visites concertades per a grups.

MÉS DE 10 ANYS ELABORANT
GRANS VINS

Informació i reserves: 973050018 – info@masblanchijove.com

2n Camp de Treball

JOAN PUJUAN

Els joves participants al Camp de Treball van recuperar un centenar de metres de l'antiga Segla Molinal

JOAN PUJUAN

Del 26 de juny al 8 de juliol es va realitzar el 2n Camp de Treball d'Agramunt organitzat per la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament i l'Associació Alba de Tàrrega, amb el suport de la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya. El camp va comptar amb la participació de 15 joves d'arreu del país. Enguany el projecte ha consistit en la recuperació d'un tram de l'antiga Segla

Molinal que anteriorment abastia la vila d'aigua que captava del riu Sió, així com la senyalització de diversos camins del municipi, el de les Puelles i de la Donzell. A més a més els joves van participar en activitats organitzades per entitats de la vila.

El dissabte dia 7, l'alcalde, Bernat Solé, i el regidor de Joventut, Oriol Puebla, van fer l'entrega de diplomes als 15 joves participants al camp de treball durant l'acte *Sent Viladot* que es va fer a la Masia Isidori.

Representació teatral

El dimecres 4 de juliol els joves van realitzar al costat del Pont de Ferro la representació de l'obra de teatre la Ruta de l'Aigua, en la qual explicaren el pont romànic, la Segla Molinal, la Cisterna del Convent, el Pou del Gel, el Pont de Ferro i els Safareigs. Una obra creada pels mateixos joves sobre la història de l'aigua a la vila amb la combinació d'ombres xineses i acrosport. L'acte comptà amb l'assistència de més d'un centenar de veïns.

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

Representació teatral amb ombres xineses de l'obra la Ruta de l'Aigua, a la qual van assistir més d'un centenar de veïns.

Art i Territori

FONT: ART I TERRITORI

Elaboració de mosaics hidràulics amb l'artista agramuntina Cristina Cuñat.

Grup participant a la iniciació a l'art urbà amb Matías Tolsà.

Es va celebrar la 5a edició del curs Art i Territori

organitzat per l'Ajuntament d'Agramunt juntament amb les Fundacions Espai Guino-

vart i Guillem Viladot, en el marc dels cursos d'estiu de la Universitat de Lleida, amb la participació d'una quinzena d'inscrits.

Aquest any la temàtica del curs se centrà en els rastres. El primer dia Glòria Jové inicià les sessions del curs amb una ruta resseguint les restes que es troben en l'obra de Guinovart i Viladot i alguns elements patrimonials com l'església i el Parc de Riella. A la tarda, de la mà de Cristina Cuñat realitzaren un taller pràctic d'elaboració de mosaic hidràulic, rajola artesanal que ha revestit terres i parets des de mitjans del segle XIX, utilitzant eines i trepes originals, i seguint el mateix procés utilitzat en els seus inicis.

En la segona jornada els alumnes van realitzar un taller pràctic d'iniciació a l'art urbà amb el caricaturista Matías Tolsà amb la realització de tres intervencions artístiques de denúncia social: la primera va ser la creació d'arbres amb cinta de paper als aparadors comercials buits del casc antic, per reflexionar sobre els perjudicis existents sobre l'art urbà, que a vegades es confon amb el vandalisme; la segona va ser la reproducció com si fos art rupestre d'escenes actuals, com la representació policial de l'1 d'octubre, amb stencil i plantilles sobre parets de pedra; i la tercera intervenció va ser penjar una rèplica del quadre de la Gioconda en un edifici a quatre metres d'alçada per transmetre un missatge sobre l'elitisme.

JOAN PUJAN

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

De dalt a baix:

Creació d'arbres amb cinta de paper.

Matías Tolsà explicant als nens i nenes participants al Casal d'Estiu la intervenció que farà amb el quadre de la Gioconda.

Intervenció sobre parets de pedra emulant l'art rupestre.

Detalls de les recreacions de denúncia emulant l'art rupestre que es van fer al carrer Estudis Nous i a la travessia de l'Aspi.

me que hi ha dins el món de l'art i el col·leccionisme que fan que no sempre estiguin a l'abast de tothom. Després van anar a visitar la casa Duran i Sanpere de Cervera, una llar burgesa catalana de finals del segle XIX i, a la tarda, van participar en la sessió con- duïda per Joan Riveradevall sobre els rastres ambientals

permanents i temporals en l'entorn urbà.

En la darrera jornada del curs els participants van poder descobrir amb Pau Minguet els rastres urbans de la vila com petites marques, signes i senyals als murs dels edificis que suposen el relat de petites històries. Després realitzaren un taller pràctic

d'iniciació musical amb el músic i compositor lleidatà David Esterri, "Rastres sonors, d'oralitat i ecos de l'oest de Catalunya", amb la creació d'una cançó a partir d'un poema de Guillem Viladot. La darrera sessió va ser amb l'agramuntí Màrius Torrents que tractà sobre rastres difusos del passat en el present.

Per a subscripcions i anuncis de la revista, us podeu adreçar a

Vítor M. Cabral
Tel. 672 684 719
secretaria@revistasio.cat

L'Espiga
 llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
 Tel. i Fax: 973 39 04 25
 Tel. Pàr: 973 39 24 72
 25510 AGRAMUNT
 llibreriaespiga@gmail.com
 www.libreriaespiga.com
 www.facebook.es/libreria.leepiga

Lleida
AUTÈNTICA
DIFERENT
NATURAL

Viu la
riquesa del
patrimoni
cultural

www.aralleida.cat

ara
lleida

Diputació de Lleida
Patronat de Turisme

Castell de Montsonís, Noguera. Foto: O. Clavera.

COL-LABORA AMB EL NOU CARNET JOVE
d'Agramunt

SUMA-T'HI OFERINT
DESCOMpte: ÉS MOLT
FÀCIL, CAP COST I TOT
DE BENEFICIS

JOVE carnet

Els joves d'Agramunt et volen a tu!

imagin bank

Ajuntament d'Agramunt

Generalitat de Catalunya

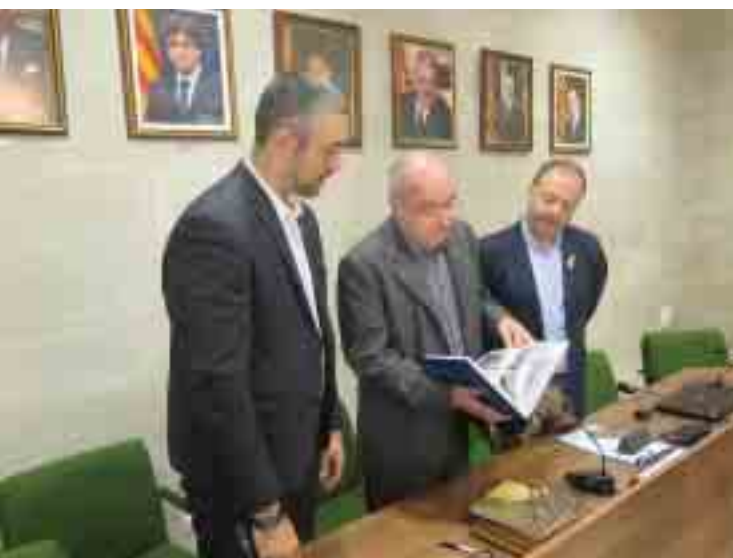
JOAN PUJUAN

La donació de sang es va suspendre per l'elevada temperatura que hi havia a la sala de plens.

Donació de Sang

El dijous 12 de juliol una unitat mòbil del Banc de Sang i Teixits de Lleida es traslladà a la vila per realitzar una nova jornada de donació de sang. Lamentablement la donació es va suspendre abans d'hora per l'elevada temperatura que hi havia a la sala de plens de l'Ajuntament on es realitzava, ja que els més de 30 graus de temperatura que hi havia no era bo per als do-

El conseller Josep Bargalló va ser rebut a la sala de plens de l'ajuntament i després va visitar els centres docents de la vila.

JOAN PUJUAN

nants. Fins al moment de la suspensió s'havien fet 17 donacions.

Visita del conseller d'Ensenyament Josep Bargalló

El dijous 21 de juny al matí el conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló, va visitar la nostra vila, en la seva primera visita a les Terres de Lleida com a membre del nou equip de govern de la Generalitat, per tal de conèixer la realitat del territori. L'acompanyava el Delegat Territorial d'Ensenyament a Lleida, Carles Vega.

El conseller va ser rebut a l'ajuntament per l'alcalde, Bernat Solé. Després de signar el Llibre d'Honor va visitar i mantenir reunions als quatre centres educatius de la vila: l'Escola Macià-Companys, el Col·legi Mare de Déu del Socors, l'Institut Ribera del Sió i la Llar d'Infants Municipal l'Era. "Amb la voluntat de conèixer la realitat educativa de tot el país, començo avui una sèrie continuada i sostinguda de visites en el territori

per saber quines mancances i quines propostes de futur requereix el sistema educatiu", va manifestar el conseller.

En la seva visita el conseller anuncià la voluntat del Departament d'Ensenyament d'establir a Agramunt una oferta formativa vinculada al sector torronaire, seguint el model de Formació Professional que hi ha a Mollerussa, "molt lligat amb les empreses potents del municipi i la comarca". "Agramunt té un teixit productiu d'un sector determinat molt clar, que és el del torró, i em sembla que amb l'oferta de formació professional del país, aquest sector productiu no té una oferta clara, i com que la nostra voluntat és millorar la formació professional, fer ofertes concretes pels sectors concrets i no centralitzats sinó lligats on està el sector, creiem que aquí a Agramunt pot ser un bon lloc perquè ens hi posem i en parlem". El conseller també confirmà la recuperació, en els propers pressupostos, de finançament per a les llars d'infants.

Després de la visita als cen-

JOAN PUJUAN

FONT: RÀDIO SIÓ

Concentració de rebuig davant l'ajuntament contra la Manada.

tres educatius de la vila, el conseller es traslladà a la Seu d'Urgell per reunir-se amb els docents de la ciutat com a mostra de suport a les acusacions d'adoctrinament.

Concentració

Convocats per l'Assemblea d'Indignats Ribera del Sió i el CDR Agramunt i la Ribera, el dijous 21 de juny un grup de vilatans es van concentrar davant de l'ajuntament per mos-

trar el rebuig a la decisió de l'Audiència de Navarra de decretar la llibertat provisional sota fiança als cinc membres de la Manada condemnats a nou anys de presó per abús sexual en els Sanfermines de 2016. Durant l'acte es va llegir un manifest: "Entenem aquesta sentència com una nova mostra de violència institucionalitzada contra les dones. La considerem vergonyosa i totalment equivocada, ja que deixa en absoluta vulnerabilitat i desemparament les dones i és un atemptat contra els drets humans. Minimitza una violació grupal i la converteixen en un abús. Qüestiona les dones agredides i humilia qui s'atreveix a denunciar. Atempta contra la dignitat de totes les dones, a les que vol callades i submisses i se les deixa indefenses en qualsevol escenari."

Sor Lucía Caram

Organitzada per la Peña Barcelonista d'Agramunt i Comarca, la monja dominica sor Lucía Caram va realitzar el dijous 21 de juny una xer-

rada a la sala Josep Bertran de la Xocolateria Jolonch per presentar el programa solidari "Invulnerables", que impulsa la Fundació Rosa Oriol, juntament amb la Generalitat, l'Obra Social "la Caixa" –aportant el programa Caixa Proinfància i Incorpora– i la Fundació del FC Barcelona, a través del taller FutbolNet. "Invulnerables" treballa amb famílies en risc d'exclusió social i situació de pobresa i, a través d'un treball amb el menor i el seu nucli familiar, intenta igualar les oportunitats d'aquests nens i normalitzar el seu dia a dia.

Cicle Racons

El dimecres 27 de juny va començar el cicle Racons que organitza l'Ajuntament en diferents espais emblemàtics de la vila, amb un concert que es va fer a la nit a la Cisterna del Convent a càrrec del saxofonista Miquel Jordà i el clarinetista Miquel Àngel Marín. Va ser un concert diferent als habituals que es fan, va ser un concert visual d'improvisació. El públic assistent es va trobar amb una projecció d'imatges que els mateixos músics havien enregistrat en la ruta sònica que van fer a la tarda per diferents espais de la vila acompanyats d'una quinzena d'alumnes de l'Escola Municipal de Música que van poder experimentar amb els seus instruments, mentre els dos músics anaven creant la música.

El dissabte 14 de juliol es va fer el segon concert a la plaça de l'Església a càrrec del grup Jaume Sanchis Quartet que presentà el seu últim disc *Retrobament*.

Sor Lucía Caram durant la seva xerrada organitzada per la Peña Barcelonista.

JOAN PUJAN

Dins del cicle Racons es va fer un concert a la Cisterna del Convent. S'hi van projectar imatges de la ruta sònica que s'havia fet a la tarda per diferents espais de la vila.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Jaume Sanchis Quartet és una formació reconeguda dins l'àmbit del jazz formada per Guillen Callejon a la guitarra, Jordi Mestres al contrabaix, Roger Gutiérrez a la bateria i Jaume Sanchís al saxo. També hi col·labora en aquest disc Xavier Monge al piano.

Al concert no hi va poder ser Jordi Mestres i el va suplir Rai Ferrer, un dels contrabaixistes de referència.

El disc *Retrobament* és el primer treball que lidera Jaume Sanchis i compta amb nou composicions de jazz originals: vuit composades per ell mateix i una pel contrabaixista Jordi Mestres.

XXVIIIè Aplec de la Sardana

L'Agrupació Sardanista Barretina va organitzar el dissabte 30 de juny el XXVIIIè Aplec de la Sardana a la plaça del Mercadal amb les actuacions de la Cobla Vents de Riella i Bellpuig Cobla que van interpretar sardanes amb bona acollida entre el públic assistent. L'organització oferí servei d'entrepans a la mitja part. També es va celebrar un concurs de colles improvisades.

Una de les novetats d'aquest any és que es va donar suport a l'acte "Sardana per la Llibertat" que se cele-

brava aquell mateix dissabte a l'Estany de Banyoles, que pretenia denunciar la presència de presos polítics i de falta de llibertat amb la creació d'una gran sardana que envoltés l'estany. Es va formar una gran rotllana al mig de la plaça del Mercadal i es ballà *Vent d'octubre* una sardana única i especial amb música composta per Paco Viciano i lletra a partir d'un poema de Josep Navarro Santaaulàlia, creada especialment per a l'ocasió.

Després de l'aplec, l'Agrupació Sardanista Barretina ha iniciat les audicions i ballades de sardanes a la plaça del Mercadal els diumenges a les vuit del vespre, amb les cobles locals que van alternant amb altres cobles de la zona i de qualitat, com la Cobla Tàrrrega, Cobla Lo Castell, Bellpuig Cobla o la Cobla 11 de Setembre.

Agrawalk

El diumenge 1 de juliol es va realitzar a la vila la primera trobada d'igers sota el lema "Agrawalk", una iniciativa organitzada des de les regidories de Noves Tecnologies i Turisme de l'Ajuntament d'Agramunt adreçada a totes

Aspecte de la plaça del Mercadal durant l'Aplec de la Sardana, que va comptar amb les cobles Vents de Riella i Bellpuig Cobla.

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

Foto de família entre els participants al primer "Agrawalk" poc abans de començar el recorregut fotogràfic.

aquelles persones que utilitzen l'aplicació Instagram.

Els participants van visitar llocs emblemàtics com el Parc de Riella, la Llar d'Infants Municipal l'Era, el Parc del Convent, la plaça del Mercadal, la plaça de l'Església, l'Espai Guinovart, el carrer Sió, la plaça del Pou, el pont romànic, guiats per una tècnica de turisme que anava explicant cada un dels espais. Durant el recorregut havien

de fer les seves pròpies fotografies i compartir-les al seu perfil d'Instagram amb un hashtag comú.

Entre tots els participants es va fer un sorteig d'un lot d'accessoris per al mòbil i vals bescanviables en comerços de la Unió de Botiguers.

La finalitat d'aquesta trobada era donar a conèixer Agramunt a les xarxes i ser un punt de trobada d'usuaris de l'aplicació Instagram.

Sant Cristòfol

Un any més la celebració de la festivitat de Sant Cristòfol, patró dels conductors, va anar a càrrec de la Parròquia. La benedicció dels vehicles es va fer el dissabte 14 de juliol davant la Capella del Sió després de la missa en honor al sant patró. La participació va ser molt bona.

La Vinya dels Artistes

El dissabte 30 de juny se celebrà la 8a edició de la Festa de la Vinya dels Artistes del celler Mas Blanch i Jové de la Pobla de Cérvoles. Unes 450 persones van gaudir d'una nit màgica que té com a motiu principal la inauguració d'una obra artística que cada any es col·loca en algun indret de la finca. En aquesta ocasió es presentà la instal·lació "No et Prometo Res" del barceloní Carlos Pazos, una peça de ferro galvanitzat i sense soldadures de 6 m d'alçada i 3 m d'ample que converteix un espai de la Vinya dels Artistes en un mirador i una

A la dreta, escultura "No et Prometo Res" de Carlos Pazos. Amb l'artista i els organitzadors.

Benedicció dels vehicles davant la Capella del Sió.

JOAN PUJAN

FONT: MAS BLANCH I JOVÉ

JOAN PUJUAN

Nova sessió de Shopping Night organitzada per la Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt i Comarca.

torre de vigia des d'on els visitants puguin observar tant l'obra amb les vinyes com el paisatge que les envolta.

Els assistents van poder gaudir d'un sopar a l'aire lliure entre vinyes amb les actuacions de Lisboa Kentral Cafè, Manuel Malou i el DJ Kuki Keller.

Shopping Night

La Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt i Comarca va organitzar el divendres 6 de juliol una nova edició del

JOAN PUJUAN

Shopping Night, la festa del comerç per la nit, on la gent va poder fer compres fins a mitja nit en els comerços i establiments participants. L'oferta comercial es completa amb espais de degustació i beure en terrasses habilitades per a l'ocasió pels mateixos comerços, sessions de maquillatge infantil, descomptes especials, entre les iniciatives pensades pels diferents comerços. A més a més a tots els compradors se'ls obsequia amb un gelat o una copa de fruita.

Sent Viladot

Dins els actes de promoció del territori de la Serra Bellmunt-Almenara, Espais Naturals de Ponent i l'Ajuntament d'Agramunt van organitzar el dissabte 7 de juliol un segon concert a la Masia Isidori després de l'èxit que va tenir aquesta iniciativa l'any passat. L'acte portava el nom de "Sent Viladot" i va consistir en un espectacle musico-poètic inspirat en l'obra de Guillem Viladot a càrrec del cantautor lleidatà David Esterri i de Dolors Ricart en la lectura dels

Dolors Ricart va recitar diversos textos de Guillem Viladot musicats per David Esterri.

El públic assistent a l'acte també va recitar fragments de Viladot.

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

JOAN PUJAN

va la inauguració de la nova exposició d'obra de Josep Guinovart, *Guinovart, animal poètic*, que es podrà veure fins al 30 de setembre. La mostra està formada per una quarantena d'obres on apareixen alguns dels animals més comuns a les seves creacions: el mussol, el peix, la formiga i la papallona.

La comissària de la mostra, Judith Barnés, va destacar que "la presència d'animals en l'obra de Josep Guinovart posa de manifest que la natura és un element inherent del seu procés creatiu. Totes les fases creatives d'en Guinovart estan marcades per la presència de diferents animals".

L'exposició està organitzada en tres àmbits: el *Passat viscut* presenta la realitat natural, és la infantesa del creador on el mussol s'erigeix com a icona del paisatge agramuntí que evoca les nits que passava a la cabana del bosc del Siscar; el *Present contemplatiu* expressa la realitat més lírica on els peixos i el blau d'aquestes obres teixeixen una estructura de sensacions que plasmen solitud, aïllament, però també llibertat i immensitat; i el tercer àmbit,

JOAN PUJAN

Els alumnes del curs Art i Territori van oferir la creació musical que van fer sobre un poema de Viladot en el taller impartit per David Esterrí.

Judith Barnés, comissària de l'exposició "Guinovart, animal poètic", mostrant les diferents obres de l'artista.

textos. Després de l'espectacle hi va haver un tast de productes locals. L'acte comptà amb l'assistència de més d'un centenar de persones.

Espai Guinovart

El diumenge 15 de juliol va tenir lloc a l'Espai Guino-

ÀNGEL &
Lluch

Menestral Torronaire

Agramunt 1948

ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

ÀNGEL &
BIOlluch

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

Elisabet Martorell, la segona per la dreta, junt amb companyes del Cap La Pau de Barcelona on ha decidit continuar treballant.

el *Futur esperançador* és la realitat social, la representació de l'artista compromès amb un temps, on la formiga significa el col·lectiu en ebullició, el treball i la força del conjunt i la papallona, la manifestació de la llibertat.

Elisabet Martorell

Elisabet Martorell i Solé va estudiar la llicenciatura

de Medicina a la unitat de Lleida del 1997 a 2003. Al novembre de 2015 es van convocar oposicions MFIC-T. LLIRE-2015 per optar a 44 places de metge de família. A la primera convocatòria al juny de 2016 es van presentar aproximadament 1.500 metges. D'aquests, 160 van passar a la segona fase. Durant el 2017 es va realitzar la tercera prova, que era supòsits pràctics, i la quarta prova, supòsits pràctics i competències.

Finalment, el 16 de maig de 2018, es va publicar el resultat definitiu del concurs d'oposicions i l'Elisabet va quedar en la primera posició de Catalunya.

Ha escollit continuar treballant al Cap La Pau de Barcelona on havia estat treballant fins ara com a interina.

Dones de Preixens

El 23 de juny seguint la tradició tan popular a casa nostra, l'Associació de Dones de Preixens amb molta estima i il·lusió vestiren de festa i color la revetlla de Sant Joan. Com es pot veure a la foto, s'hi van aplegar un bon nombre de sòcies. ■

Tractament
Bruxisme, dolor a la mandíbula, limitació en obertura de la boca...

A.T.M.
Pataixes mals de cap o coll?

FISIROUP
REHABILITACIÓ I RECUPERACIÓ

Recupera la força i el control del moviment

Especialistes en la prevenció de lesions i propiocepció de genoll i de turmell.

REHABILITACIÓ
de genoll i turmell.

Plaça del Progres, 2 - altell 1 | 25730 Artesa de Segre | Lleida | T. 973 400 677 - 697 456 944

TORRONS *Vicens* des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrrega, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat

TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Jaume Sanchis es retroba amb el públic agramuntí en la presentació del seu primer disc

Tenia molts temes al calaix i tenia moltes ganes de gravar-los, de plasmar-los en un CD perquè es veiés reflectit el meu ADN.

Jaume Sanchis amb dos companys just abans d'una actuació en format de trio.

L'agramuntí Jaume Sanchis va tocar el dissabte 14 de juliol en el marc del cicle d'activitats que organitza la Regidoria de Cultura durant l'estiu. El concert va ser el moment de presentació del seu primer disc, *Retrobament*, on en Jaume lidera la seva pròpia formació i on ha estat el compositor dels temes que inclou. És per això que vam creure oportú entrevistar-lo pocs dies abans del concert perquè ens expliqués una mica el procés creatiu

que hi ha darrere d'aquest projecte personal que suposa un pas més en la seva carrera musical.

– Tu ja tenies experiències anteriors gravant discos?

– Sí, però no com a líder. Pel que fa a música de jazz he gravat amb el Xavier Monge el disc *Poemes dispers*, que ha significat molt per a mi pel fet de poder tocar al costat del gran Perico Sambeat i la cantant lituana Viktorija Pilatovic. També vaig gravar, farà uns sis anys, el disc *I remember you* com a homenatge al bateria Miquel Soldevila. També he gravat més coses que no he publicat. Com a músic d'estudi, que et truquen, hi vas, graves, fas la feina i marxes cap a casa, he gravat moltes coses. Però com a líder és el primer treball que gravo.

– D'on sorgeix la idea de gravar un disc amb temes compostos per tu?

– Fa molts anys que estic escrivint coses. Des que vaig començar la carrera, quan vaig posar l'harmonia sobre la taula i vaig adquirir tècniques compositives, ja provava de fer coses. Coses que després posades al laboratori funcionaven més o menys. A poc a poc, vas madurant aquesta forma d'escriure i compondre. El tema *Retrobament*,

que dona nom al disc, el vaig escriure fa vuit o deu anys. És el tema més antic, però perquè et facis una idea que són composicions realitzades al llarg d'uns quants anys.

– O sigui, que no són temes compostos expressament per al disc?

– No, he anat fent. Tenia molts temes al calaix i tenia moltes ganes de gravar-los, de plasmar-los en un CD perquè es veiés reflectit el meu ADN, el meu llegat en forma d'un disc.

– Així el nom del disc, *Retrobament*, ve d'un dels temes que hi podem trobar.

– Sí, com passa amb milions de discs de molts compositors de jazz.

– Quins altres músics formen el *Jaume Sanchis Quartet*?

– Són músics que ens vam trobar estudiant al Conservatori del Liceu i que fa un munt d'anys que toquem junts. O sigui, que ens coneixem molt a l'hora de tocar, i això crec que és important a l'hora que tot flueixi d'una forma orgànica i interactiva. Que flueixi de forma natural. El mateix fet que coneguis els músics fa que escriguis d'una manera o una altra. Que la música vagi en una direcció o en una altra. El quartet està format per en Guillem Callejón, en Jordi ▶

Forn i pastisseria

CAMATS

Cr. Sant Joan, 5 / 973 39 02 38
25310 Agramunt (Lleida)

venda
de tes,
infusions
i tisanes

"Estimar és com prendre una
tassa de te, simplement
un mai en té prou"

Escola de Sobreestants d'Obres Públiques

CFPS Projectes d'Obra Civil

- Encarregat sobreestant
- Topografia
- BIM

Formació d'alta capacitatíó BIM

C. Salvador Espriu, 2 - 25300 Tàrrega (Lleida)
973 31 23 03 - escolasobreestants.tes@gencat.cat
territori.gencat.cat/sobreestants - @E_sobreestants

Matrícula
oberta!

Horari lectiu
de matí

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Escola de Sobreestants
d'Obres Públiques

Acompanyant la cantant Viktoria Pilatovic a la sala Jamboree de Barcelona.

El qualificaria de jazz contemporani, tot i que hi ha senyals de complicitats amb el jazz més clàssic.

Tocant al festival Jazz ObseSió a Agramunt.

Mestres, en Roger Gutiérrez i jo. En aquest disc s'ha de dir que també hi participa en Xavi Monge en tres temes com a convidat.

– Així, doncs, quan compones els temes ja pensaves en els músics que els interpretarien?

– Sí, no sempre, però a vegades sí. Escrius alguna cosa, per exemple, perquè saps que el guitarra té una certa predilecció per un estil determinat i ja hi poses coses pensant en ell. Després arribes al laboratori i t'ho canvia (això ho diu

entre rialles). Que també és la grandesa d'això. Va, i et canvia l'acord o qualsevol cosa. Que també és bonic, això.

– Quan parles de laboratori, a què et refereixes?

– Quan dic “el laboratori” vull dir un assaig. Un laboratori d'idees. Et poses a tocar i allà passen coses. De vegades t'imagines els temes d'una manera, els poses en pràctica i no tenen res a veure amb allò que pensaves, els intentes donar el tomb i, de sobte, passen coses. És una mica màgic.

– Hem d'entendre, doncs, que no tot està estipulat exactament com ha de sonar?

– No, sobre el paper et fas una idea, però després quan estàs tocant passen coses. Algunes t'agraden més i d'altres menys, però passen coses. I a l'hora de treballar als assaigs, estic obert a qualsevol suggeriment ja que hi ha coses que no funcionen tan bé com et pensaves que funcionarien.

– En el disc hi ha algun estil de jazz que hi predomini?

– Jo el qualificaria de jazz contemporani, tot i que hi ha senyals de complicitats amb el jazz més clàssic. Hi ha, per exemple, un tema que es diu *Hank* i és un homenatge a Hank Mobley. Un saxofonista que a mi m'ha influenciat molt. *Retrobament* és un tema que ens pot recordar als estàndards de Cole Porter. De fet el disc és una olla de pressió d'influències de tot tipus, des de Thelonius Monk a Joe Lovano, de tot el que he anat digerint durant tots aquests anys.

– Hi ha alguns músics que siguin referents a l'hora de compondre?

– Depèn de l'època. Hi ha èpoques que sóc molt Lovano, ara estic tornant a escoltar molt Coltrane a rel del fet que, 51 anys després de la seva mort, ha aparegut un màster inèdit, *Both directions at once*, a casa de la seva ex-dona. L'acaben de publicar i estic com un boig escoltant-lo. Jo sóc molt de John Coltrane. Crec que qualsevol músic de jazz està boig per Coltrane. És el més transgressor i on s'han emmirallat tots els grans músics contemporanis.

– Com et poses a compondre un tema? Perquè tens alguna melodia al cap, alguna idea que vulguis expressar? Com ho fas?

– Bé, l'altre dia en parlava amb el pianista Xavi Monge, que també compon. Ell es posa davant de l'ordinador i el piano, i comença a treballar. Amb tota la intenció de qui es posa a compondre. Jo, no. Jo, d'entrada, no em considero un compositor com a tal. Els temes que faig són una excusa

◀ ***Els temes que faig són una excusa per poder-nos trobar amb els companys i tocar. Intento que siguin bonics, que funcionin, però em considero més músic que compositor. Una altra cosa és que m'agradi escriure cançons i gravar-les interactuant amb els companys.***

per poder-nos trobar amb els companys i tocar. Intento que siguin bonics, que funcionin, però em considero més músic que compositor. Una altra cosa és que m'agradi escriure cançons i gravar-les interactuant amb els companys. Crec que és un procés que determina l'evolució de qualsevol músic. Un pas que s'ha de fer, tard o d'hora, i que a mi m'ha arribat ara. Parlant de la meua tècnica de composició, va una mica a èpoques. Hi ha èpoques que tinc posat el xip d'escriure cançons. I és en aquests períodes que els temes em venen de la manera més inesperada. Puc ser al tren o al bany, puc estar conduint o allà on sigui, i tal com m'apareix la idea la gravo. Pot ser una idea rítmica, melòdica, harmònica... qualsevol cosa. I després ja hi ha la feina de plasmar-la al paper. Intento que la idea funcioni.

– **Treballes amb paper o amb l'ordinador?**

– Bé, amb l'ordinador. Però

sempre començo amb el paper, perquè es pot esborrar fàcilment, posar fletxes... després ja treballo amb el programa Finale amb l'ordinador.

– **I els títols dels temes, d'on surten?**

– Busco encertar-los, que els títols facin referència al contingut del tema. Per exemple amb el tema *Retrobament*, la melodia em suggeria una cosa dolça, la música de Cole Porter, una música antiga, em suggeria el retrobament entre dues persones, dos amics, una ex-parella, etc.

Hi ha un altre tema, *Fort de cafè*, que musicalment està inspirat en un disc del Joe Lovano, *Tenor legacy*. Un disc que vaig escoltar molt, especialment un tema: *In the Land of Ephesus*. Que quan el vaig escoltar per primera vegada no entenia gens i que, després, he anat entenent. Però el títol del *Fort de cafè* surt de l'època en què la meua família portava el bar Palou. De vegades els clients et dema-

naven “un cafè fort de cafè”, i ja que el tema és una peça una mica forta, punyent, vaig pensar que seria un bon títol. Al final és buscar títols que et remetin a alguna cosa.

– **Creus que ja has aconseguit tenir un estil propi a l'hora de compondre? O encara no tens un estil que t'identifiqui?**

– Això és molt complicat. Jo encara continuo experimentant. No obstant, sí que m'identifico molt amb el so del meu grup.

– **Et fa il·lusió presentar el disc a Agramunt? Serà el primer lloc on se sentirà, no?**

– Em fa una gràcia tremenda. És el meu poble, aquí hi vaig aprendre el llenguatge musical. És la meua terra i això em provoca una il·lusió molt gran. I serà el tret de sortida perquè puguem portar el disc fora de l'àmbit d'Agramunt.

– **Perquè la intenció és poder fer rodar el concert en altres llocs, no?**

– Sí, una vegada es materialitzi el CD (ja m'han trucat que d'aquí a dos dies el puc passar buscar) la intenció és promocionar-lo i que surtin actuacions per presentar-lo.

– **Creus que és molt diferent, com a músic, la forma de tocar quan estàs en un estudi de gravació comparat amb les actuacions en directe?**

– Absolutament diferent. No té res a veure. És molt millor tocar en un *bolo*. Primer, és molt millor el directe perquè no queda constància de res, no queda res gravat i no et maleeixes els ossos del que hakis pogut fer (entre rialles). Toques, et penses que ho has fet la mar de bé i te'n vas cap

En Jaume tocant a Nova York amb el pont de Brooklyn al fons.

Durant l'enregistrament del disc *Retrobament*.

Allò bonic del jazz és que, justament, té la capacitat que passin coses constantment. Que la improvisació li doni una frescor ja que mai no es toca igual un mateix tema.

a casa la mar de content. I, en segon lloc, perquè hi ha el caliu del públic. En definitiva, és molt diferent. Quan estàs en un estudi és tot molt fred. Hi ets tu, el tècnic i, a la de tres, desapareixes. Fas dos preses de cada tema, tries la bona i si el teu solo no ha quedat com voldries doncs... t'aguantes.

– En el jazz els solos i les improvisacions són elements molt importants. Varien molt d'un concert a un altre o mantens allò gravat a l'estudi?

– No, no. Intentes que en cada concert passin coses. Sí que tens un llenguatge

adquirit. És el teu llenguatge que fa que apareguin unes frases, uns motius que apareguin d'un *bolo* a l'altre, però mai no seran al mateix lloc i al mateix context. Allò bonic del jazz és que, justament, té la capacitat que passin coses constantment. Que la improvisació li doni una frescor ja que mai no es toca igual un mateix tema. Que si el bateria fa un ritme concret que et suggereix una cosa diferent, el guitarrista fa una cosa diferent i, al final, res ha quedat igual que al concert anterior. Això és el bonic del jazz. Jo crec que el *súmmum*

d'aquesta música és intentar no pensar, que és difícil. No pensar en què voldràs fer sinó, simplement, fer-ho. Fer la part del tema que toca però anant a buscar sempre la frescor amb variacions rítmiques, de notes i anant a buscar el solo on apareix la improvisació. És allà on com més llenguatge tens, millor.

Acabem l'entrevista i en Jaume continua parlant de música i de jazz, tot comentant les anècdotes del viatge que va fer a Nova York l'estiu passat.

Josep Bertran Mitjavila

El disc **RETROBAMENT** per només 6€ per als subscriptors de **Sió**

Jaume Sanchis ha tingut una deferència per als subscriptors de la nostra revista que podran adquirir el seu disc per aquest mòdic preu, fins a esgotar existències, adreçant-se a l'Oficina de Turisme

Alt Empordà, 2012.
16 municipis afectats.

EN UN INCENDI, NO NOMÉS PERDEM UN BOSC.

En els darrers 15 anys els incendis han cremat unes 65.000 hectàrees a Catalunya, amb un balanç de milers de persones evacuades, nombrosos danys materials i econòmics, desenes de persones ferides i fins i tot víctimes mortals. Evitar-ho és responsabilitat de tothom.

El foc ens toca de prop.

#NoNomésBosc

Diputació
Barcelona

112
emergències

Generalitat
de Catalunya

Recull d'imatges seleccionades entre les que els nostres lectors han penjat a Instagram amb l'etiqueta #revistasio

@xlm95

@josefinafiguerafig

@bar3piscines_espai39_agramunt

@claret4

@j_pulats

@laia_tosa

@mnabett

@tereanye

Curs acadèmic 2018-2019

Dimecres 3 d'octubre de 2018

Acte inaugural
José Antich
Periodista

Dimecres 5 de desembre de 2018

Manuel de Pedrolo "Semblança d'un apassionat"
Adelais de Pedrolo, filla de l'escriptor.

Dimecres 17 d'octubre de 2018

"Els videojocs, l'art de crear una necessitat"
Oriol Canudas
Vicepresident i cap d'estudi de King Barcelona.

Dimecres 19 de desembre de 2018

"Els espais d'en Guinovart"
Josep Bertran
Llicenciat en Història de l'art

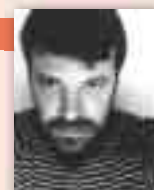
Dimecres 7 de novembre de 2018

"Els Nenets" Pastors nòmades de lamàlia (Sibèria)
Francesc Bailón
Antropòleg especialitzat en la cultura inuit.

Dimecres 9 de gener de 2019

Assemblea
Parlem de cinema amb **Not Anton**

Dimecres 14 de novembre de 2018

Sortida cultural a la **Tarragona romana**. Tot el dia.

Divendres 18 de gener de 2019

"Giacomo Puccini, un retrat operístic"
Joan Vives
Professor d'història de la música

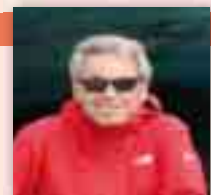
Dimecres 21 novembre de 2018

"Ser refugiada: sobreviure"
Nadia Ghulam, Kabul (Afganistan)

Dimecres 23 de gener de 2019

"Montserrat, un univers al cor de Catalunya"
Jordi Camins
Observador Glaciòlec

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

Calçats Mary
des de l'any 2000

Abc
TOMMY HILFINGER

NeroGiardini
i moltes més

El Àngel Guimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

Dimecres 6 de febrer de 2019

“La Màfia: El poder a l'ombra”

Vicens Lozano

Periodista i historiador. Reporter de TV3 i enviat especial al Vaticà

Dimecres 8 de maig de 2019

“Mitjans de comunicació i periodisme crític”

Roger Palà i Sergi Picazo

Periodistes

Dimecres 20 de febrer de 2019

“El budell, el nostre segon cervell”

Maria Alba Sorolla Bardaji

Metgessa

Dimecres 15 de maig de 2019

“Com escriure sobre la pròpia família i no deixin de convidar-te als dinars de Nadal”

Llúcia Ramis

Periodista i escriptora

Dimecres 6 de març de 2019

“Què és la vida? Algunes perspectives actuals”

David Jou

Físic i poeta

Dimecres 22 de maig de 2019

“Introducció a l'òpera Tosca”

Pol Avinyó

Divulgador musical

Dimecres 20 de març de 2019

“Nocions de feminisme”

Gemma Lienas

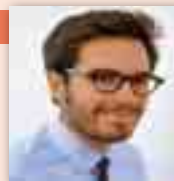
Espectora, conferenciant i activista

Dimecres 5 de juny de 2019

Toni Aira

Periodista i Doctor en comunicació

Dimecres 3 d'abril de 2019

“Agramunt i el seu patrimoni cultural”

Montse Macià

Historiadora de l'art

Dijous 13 de juny de 2019

Liceu: Visita guiada i òpera: Tosca de G. PUCCINI

Dimecres 24 d'abril de 2019

Sortida pel nostre territori: **Monestir de Vallbona de les Monges.**

Dimecres 19 de juny de 2019

Lliurament de diplomes

“La música de la vida”

Antoni Tolmos

Pianista i compositor

Agraïments especials per la seva col·laboració:

Universitat de Lleida, Ajuntament d'Agramunt, Diputació de Lleida, TNUMARGA, Ràdio Sió, Revista SIÓ, CaixaBank, Torrons Fèlix, Torrons Roig, Torrons Vicens, Xocolata Jolonch, Llibreria l'Espiga

Recordatori per a la matrícula del proper curs:

Els alumnes matriculats enguany hauran de pagar la matrícula de 25 euros al compte corrent de CaixaBank. Els alumnes de nova incorporació po-

dran recollir l'imprès de la matrícula a l'Oficina de Turisme d'Agramunt. El termini de presentació de les sol·licituds serà a finals de setembre.

En nom de la Junta Directiva us volem agrair el vostre interès, la vostra participació i l'assistència a les conferències i altres activitats. Així mateix les valoracions i suggeriments que ens ha permès confeccionar el programa del proper curs més d'acord amb les vostres preferències.

La Junta Directiva

Bar - Restaurant *Plaça del mercat s/n*
678 861 219
973 391 086
restaurant@atipic.me

Esmerzars, menú diari, tapes d'autor i menú degustació

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

pintura i decoració

Roman Serra
695 558 383

LLAGUNES CENTRE MULTIMARCA

NOUS KMO GERENCIA OCASIO MULTIMARCA

OBRIM D'ANTERES

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

BRANDS: SUZUKI, NISSAN, MITSUBISHI, KIA, LAND ROVER, CITROËN, HONDA

Fisiològics AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Alabart n.col 6195
Clara Martorell Solé n.col 5964

HORES CONVINQUES TRUCAR AL 973.39.28.18
Av. Marià Jolonch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental
Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ n.col 4250

Serveis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia, Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

MANS _ benestar

DENTS _ SALUT

somriures _ CONFIANÇA

tranquil.litat _ ESTIRAMENTS

ORTODÒNCIA _ relax

NENS _ ACUPUNTURA

Segona carta als meus presos

Us escric per enviar-vos ànims, per dir-vos com fan molts i molts que “no esteu sols”, perquè la vostra causa també és la meva i la nostra. No vau fer res de dolent, encara que la “justícia” espanyola us imputi una violència i uns fets que no són veritat.

Estimats Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Oriol Junqueras, Joaquim Forn, Dolors Bassa, Raül Romeva, Jordi Turull, Josep Rull i Carme Forcadell:

El desembre passat vaig enviar-vos una carta als quatre primers que en aquells moments estàveu empresonats. Entre altres coses us deia que tant de bo us posessin en llibertat abans que la rebéssiu. El temps m'ha demostrat que vaig pecar d'il·lús. No solament no vàreu sortir els que portàveu temps entre reixes, sinó que la colla de detinguts preventivament augmentà fins a nou. I d'això ja fa massa dies!

Us escric per enviar-vos ànims, per dir-vos com fan molts i molts que “no esteu sols”, perquè la vostra causa també és la meva i la nostra. No vau fer res de dolent, encara que la “justícia” espanyola us imputi una violència i uns fets que no són veritat. Sempre, quan ens queixem que tenim presos polítics, fan anar el mateix argument per defensar-se dient que sou “polítics presos”. I es queden tan amples sense voler veure que han forçat la llei per

acusar-vos d'uns fets que ells han anat inventant i que no són tals.

El dia 1 d'octubre a la nit vaig dir que, tal i com havien anat les coses, la qüestió aniria per llarg. Sembla que la vaig encertar. També costarà desmuntar el castell de falsedats que han aixecat, encara que crec que el dia que bufi la tramuntana amb força tot se n'anirà en orris. Esperem, doncs, que el bufarut no trigui.

Cada dia em poso el llacet groc a la camisa per denunciar sense estridències la vostra situació. I cada dia penso en vosaltres. I moltes vegades. No em puc treure del cap la injustícia que esteu passant. Sé que sou forts i valents i que la llibertat interior no us la prendran per molt que facin. Però em dol que no pugueu fer una vida normal, que no pugueu estar amb la família i els amics. En una ocasió en què anava amb la meva esposa per Lleida, un ximplet que passava amb un cotxe, en veure que portàvem un llacet groc, ens va cridar “¡Viva España!” i va continuar carrers enllà. Nosaltres vam comentar: “que malament que ens interpreten; no anem pas en contra d'Espanya. A Espanya no li volem cap mal. Simplement desitgem ser independents per fer la nostra via, però sense violències ni menyspreus; pacíficament.” Només un dia, per un descuit, em vaig deixar el llacet groc; quan me'n vaig adonar em vaig sentir malament.

A Agramunt fem una re-

vista mensual des de 1964 que es diu “Sió”, igual com el riu que hi passa i que porta l'aigua des de més amunt de Guissona fins al Segre, a les envistes de Balaguer. Des de desembre a la portada hi posem un llaç groc que denuncia la vostra situació. La decisió la vam prendre tots els membres de redacció per unanimitat. Encara que la revista va néixer en època franquista, ben aviat va evolucionar i del castellà va anar passant al català i amb la vinguda de la democràcia la seva fidelitat a la terra esdevingué inqüestionable.

Fa dies que llegeixo a poc a poc el llibre groc *Per la llibertat!* en el qual hi ha textos vostres i d'altres amics que us han escrit. Les cartes desprenen molta llum i fermesa. Ens ajuden a entendre el que esteu passant, però a la vegada ens donen a conèixer la vostra integritat. Quantes frases de les que hi dieu mereixen ser recordades! Un llibre així l'haurien de llegir tots aquells que neguen que sigueu presos polítics. Quantes paraules d'esperança, d'agraïment, d'ànims, de rebuig a la violència! Realment, els que us acusen de violents, és per obcecació, és perquè no us coneixen, és perquè no han entès res de res.

Ara us tenim més a prop; però la presó continua sent la presó. Per això jo i molts i molts no us oblidarem ni pararem de clamar fins que sigueu a casa. Una abraçada amb tota l'estima i admiració. ■

Làmines de plàstic

Sacs de paper

Bobines gofrades

Bosses de Paper

Sacs laminats

Bosses de plàstic

GRUPO CONSIST S.A.
www.grupoconsist.com

Flexible solutions for Flexible Packaging

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Construccions

Reformes

Xavi Lavi

Xavier Junyent Sangrà
Tel. 625 119 990
xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

ARQUITECTURA

Av. Agostí Barja, 9 B-11 25310 Agramunt Tel. (973) 390 403
e-mail: arquitectura@grupomestres.com www.grupomestres.com

LLUNA NOVA
PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24
LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Remeis tradicionals: col

La col és bona per un gran nombre de malalties, i es pot menjar crua o bullida.

Aquesta hortalissa pot ser de diferents tipus, com ara el bròquil, la col blanca o l'holandesa, etc.

La col és bona per un gran nombre de malalties, i es pot menjar crua o bullida, malgrat que el seu benefici sempre sigui superior com més fresques i menys cuinades es consumeixin.

Les cols també tenen un protagonisme especial a la cuina, i es veu que el seu secret rau en el fred que crema les fulles i les amorteix.

La col anomenada d'hivern de la Cerdanya és l'ingredient principal del *trinxat* o *plat de pobres*, perquè en ella s'aprofiten les restes d'altres menges per elaborar-lo amb sal, pebre, patates, cansalada etc. I que els pagesos menjaven per aguantar les dures jornades i passar el fred. Unes altres cols que cal esmentar són els brotons, espigalls i espigallets, verdura autòctona del Garraf, la qual va estar a punt de desaparèixer però que finalment es va recuperar els anys noranta mitjançant l'acció de diversos pagesos de la zona.

El seu contingut en fibra estimula la funció intestinal, controla l'absorció de greixos i li confereix propietats laxants, és a dir, contra el restrenyiment. També actua com a antisèptica intestinal restablint l'equilibri de la flora intestinal. Investigacions recents han descobert que la col conté una substància cicatritzant sobre les úlceres duodenals; el suc (sol o barrejat amb argila blanca), mitja hora abans dels àpats, cicatritza aquestes úlceres i alleuja alguns problemes digestius. No s'ha d'oblidar, però, que aquestes malalties es produeixen principalment com a conseqüència d'estats d'excitació nerviosa; així, la col ens pot ajudar a superar aquests estats.

El seu poder antioxidant també la fa eficaç en determinades fases de la lluita contra el càncer, sobretot el de pulmó, el d'estómac, el de colon i el de pell; en aquest sentit, el bròquil conté una major concentració d'antioxidants que ajuda a neutralitzar alguns processos cancerígens.

Les propietats antianèmiques i renovadores de glòbuls vermells que té aquesta hortalissa fa que també sigui molt adequada durant l'embaràs, ja que redueix les males formacions del tub neural durant la gestació.

També té propietats circulatòries i oftalmològiques contra la degeneració macular associada a l'estat: les cataractes, etc.

D'altra banda, la col és bona contra l'afonia. En ús exterior val a dir que els cataplasmes de fulles van bé per a les lumbàlgies, i les fulles seques tenen efectes antisèptics (prevé o detura la formació de pus i altres efectes de les bacteries si s'apliquen directament sobre les ferides, úlceres i furúncols i se subjecten amb un embenat. Contra aquestes últimes infeccions es poden fer servir cataplasmes de fulles de col que mantindrem calents un màxim de tres o de quatre hores i que retirarem per facilitar la sortida de pus.

OBSERVACIONS: cal no prendre-la quan es pateix gota, ni tampoc les persones que pateixen determinades patologies de tiroides. ■

Sector Agroramader
Seguretat Alimentària
Medi Ambient
Qualitat
SANDACH
Projectes
Tràmits i Registres
Comptabilitat

C/ Germandat de la Sang, 12
 25310 **AGRAMUNT**

973.390.204

www.assessoriadelsio.cat

Av. Generalitat, 10 • AGRAMUNT • Tel./Fax 973 392 311 • Mòbil 630 053 450

Margarita Martí Gasull
 C/ Sant Joan, 3
 25310 Agramunt (Lleida)
 Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
 jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
 jardinsdesecar@gmail.com

tendals Sangrà

Tendals ficants • Carrissos • Pergoles • Tendals carró
 Portes ràpides • Cortines industrials • Tapissos • Cortines
 Parapentes • Manipuladores • Pintalacat • Impressió gran format

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.cat

Av. La Generalitat, 10 • 25310 Agramunt (Lleida)
 973 392 311 • 630 053 450

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 • 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

El Casal

Ha quedat ben palès que el sistema de climatització que s'hi va instal·lar no és el que les distintes dependències necessitaven.

Possiblement El Casal és l'equipament més emblemàtic de la vila. Al seu redós hi han tingut lloc esdeveniments de tota mena: polítics, socials, culturals en totes les seves variants (musicals, teatre, conferències, etc.). A part d'això, la sala cafè era el punt de trobada habitual de tots els agramuntins així com també dels forans que venien a visitar-nos.

L'any 1998 l'Ajuntament decidí remodelar l'edifici enderrocant el que hi havia i bastint-ne un de nou. Tot i eliminar la possibilitat de

celebrar-hi sessions de ball, es va modernitzar la sala de cine-teatre ampliant l'escenari i els vestidors per als actors; s'hi va encabir la biblioteca municipal prou digna amb una petita sala per a reunions i conferències tot i reservant un espai per al locutori de Ràdio Sió, es va modernitzar també la sala cafè engrandint la seva capacitat, i àdhuc es va habilitar un soterrani per a la sala de billars, i tot això amb els serveis sanitaris adients. Tot molt bé, però... sempre hi ha un "però". Ha quedat ben palès que el sistema de climatització que s'hi va instal·lar no és el que les distintes dependències necessitaven. A l'hivern la calefacció és deficient mentre que a l'estiu la refrigeració és excessiva, i això a part que, pel que es diu, el seu funcionament representa un elevat consum d'energia elèctrica.

En la secció mensual "L'Ajuntament Informa" corresponent al passat mes de juny d'aquesta revista, se'n fa sabedors que s'ha aprovat

inicialment el projecte de "millora de l'eficiència energètica del sistema de climatització de la Sala teatre del Casal". Fins aquí molt bé, però... (altra vegada el "però") i la sala Cafè? La seva climatització és altament inadequada. A l'hivern unes vestutes estufes a gas butà i a l'estiu us arcaics ventiladors, malden per pal·liar el rigor de temperatures extremes amb resultats diguem-ne insuficients i impropis de l'època actual. Potser (i llevat d'esdeveniments molt puntuals), l'escassa o nul·la assistència dels nostres edils a aquesta cafeteria ha propiciat el seu oblit. Mentre tant, la trentena de veïns incondicionals que ens hi apleguem cada dia, aguantem estoicament la nostra incomoditat. Per això i amb tot el respecte i simpatia, gos demanar al Consistori que en la millora de la climatització del Casal no s'oblidi d'incloure-hi la Cafeteria. Amén.

Pasqual Castellà

TALLERS BERTRAN, S.L.

**Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances**

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24

www.tallersbertran.seat.es

Record

La segona època s'inicia a mitjans dels anys seixanta, quan es destapen els problemes que tenia amb un fabricant de farines local, de qui era la secretària. Acusada d'un important desfalc de diners, que ella no admet. El cas va als jutjats, s'allarga, passen els mesos i, finalment, es dicta sentència acusatòria amb condemna de presó.

Reproducció de les portades dels dos llibres.

El tornar a llegir els llibres ⁽¹⁾ que va deixar escrits Inés Palou i Ros (Agramunt 1923–1975 Geli-da), i sobretot el primer, ajuda a comprendre el seu tràgic final. És una història passada, quasi oblidada, però que per això i malgrat els malgrats –des de fa anys hi ha hagut un silenci tàcit sobre aquesta persona–, mereix un record i una memòria.

La Palou, així se la coneixia majoritàriament, va viure dos mons al llarg de la seva curta vida (52 anys). La primera època, diguem-ne... l'agramuntina, va viure el viure fàcil d'una petita vila, amb els seus bons moments i també les petites misèries que aquest comporta.

La Inés era una persona culta, lletraferida, professora de música (els festivals de música que organitzava

amb els seus alumnes foren impactants als inicis dels anys cinquanta i amb un nivell intel·lectual alt. De caràcter fort, independent, que no encaixava, sobresortia de la normalitat vigent. Tot i això, comportava que molts la miessin amb un cert recel d'incomprensió. Tot junt –amb el temps– ajudà a donar-li fama de lesbiana. Cal dir que ser acusada en aquells temps de lesbianisme era socialment inadmissible i repudiable, i moralment, per l'Església, era viure en “pecat mortal”.

La segona època, la més curta (uns 10 anys), s'inicia a mitjans dels anys seixanta, quan es destapen els problemes que tenia amb un fabricant de farines local, de qui era la secretària. Acusada d'un important desfalc de diners, que ella no admet. El cas va als jutjats, s'allarga, passen els mesos i, finalment, es dicta sentència acusatòria amb condemna de presó.

Aquest cúmul de circumstàncies tan adverses la porten a esdevenir un personatge polèmic, marginat, i... desapareix d'Agramunt on no tornarà més. A partir d'aquí comença el temps fosc de la Palou. Marxa a Barcelona i allí les passa de tots colors: problemes econòmics, dificultats, advocats, més dificultats, fins que ingressa a la presó.

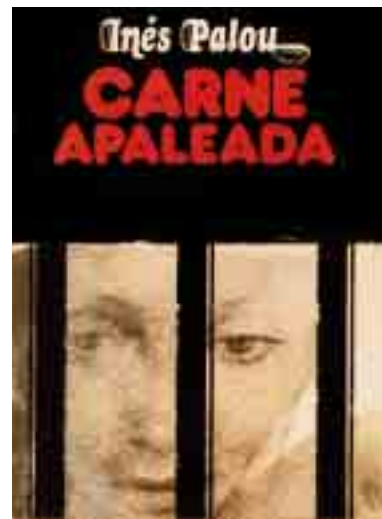
Carne apaleada és el relat

de la vida de l'autora del llibre en les diferents presons que va estar confinada. Amb fortes pinzellades del seu passat, de les circumstàncies que la portaren a aquest lloc. Amb moltes reflexions i, per descomptat, el delirant i destructiu amor que va viure amb Senta, una reclusa com ella. Són un conjunt d'experiències, situacions i vivències que donen per pensar-hi. La denúncia social sobre les males condicions de vida de les presons de dones, junt amb una certa morbositat del tema, portà que la novel·la fos un èxit de vendes.

Per altra part, si el lector de la novel·la és una persona aliena a Agramunt, la trobarà interessant, que enganxa, sense més matisacions. No passarà el mateix amb l'agramuntí, més o menys coneixedor d'aquesta persona, ja que: noms, llocs i detalls el situaran plenament, ja que l'escrit no és ficció. La dedicatòria del llibre és molt expressiva:

A SENTA...

*que al entrar en mi vida,
la fuente tornó río;
la ceniza, brasa viva;
y en el latir de mi sangre
puso un trote
de Pegasos desbocados.
Donde se encuentre...
¡Dios la proteja!*

⁽¹⁾ *Carne apaleada*, Inés Palou. Editorial Planeta, abril de 1975.

Operación dulce, Inés Palou. Editorial Planeta, novembre de 1975

Inés Palou.

«CUL DE PRESÓ...»

*Cuando oí esta expresión por primera vez
no supe entender su significado.
Era muy joven todavía. Una niña.
Por eso la gente mayor hablaba en mi presencia,
sin miedo a escandalizarme,
cuando se refería a un conocido de la familia.*

*Han sido necesarios cuarenta y siete años
para comprender qué significaba.
Cuarenta y siete años y sentir
sobre la propia carne
la vergüenza de esta terrible definición.*

*Pero la vida es incierta y a todos,
absolutamente a todos,
pueden ocurrirnos muchas cosas,
o no ocurrirnos nada, absolutamente nada.
Podemos, según vaya la vida, formar parte
de eso que algunos llaman «el todo Madrid»,
o «el todo cualquier parte».
O, por el contrario, podemos probar
con nuestras asentaderas
todas las losas de los patios carceleros.*

*Por muy seguro que parezca estar cada uno
de la tierra que pisa,
de la planificación de su mañana
y de la fuerza de su voluntad...
no podemos olvidar que el mundo da vueltas,
que el futuro es incierto,
y sobre todo... que la carne es muy débil.*

*Benditas sean, donde se encuentren,
todas aquellas mujeres que se llamaron
Pili, Juanita, la Cuartero, Trini, Fifi...
y otras cuyo nombre no recuerdo,
y otras que nunca he conocido...
Pero que siguen sufriendo en cualquier cárcel,
enmarcadas tras las rejas por gruesos muros,
soportando lo insoportable.*

*A TODAS ELLAS, que no son tan malas como parecen
ni tan viciosas y perversas como las juzgan.
Sino simplemente mujeres. Mujeres que tuvieron que elegir
y eligieron.*

*Con mi comprensión, con mi amor. Porque son mi gente,
y los prefiero a los demás, a los perfectos, a los impolutos...
Quien se sienta limpio de toda culpa...
que arroje la primera piedra.*

El text inicial, al qual podríem dir pròleg, té una càrrega social enverinada, tal com podem llegir en el text que reproduïm al costat.

D'aquest llibre, aprofitant el seu èxit, també se'n féu una pel·lícula amb el mateix títol *Carne apaleada*. S'estrenà als cinemes Casal i Avenida d'Agramunt el 25 d'abril de 1978.

Operación dulce no deixa de ser un llibre d'encàrrec. Donat l'èxit del primer, l'editorial deu encarregar-n'hi un altre i escriví –sense la força de l'anterior– una novel·la negra, ben explicada, ben estructurada, amb uns certs valors, però que és de “lladres i serenos” com es deia abans.

La Inés Palou es va passar els set últims anys de la seva vida (1968-1975) entrant i sortint de diferents presons per diversos motius. Sumant i restant, dóna quatre anys dins i tres anys fora. Surt per última vegada de la presó el juny de 1975. Porta anys de lluita. Sola, desenganyada i desmoralitzada. Perduts els seus principis morals, la seva ment deu ser un caos. No deu veure futur en el seu viure, i... malauradament pren una decisió equivocada: suïcidar-se. Evidentment aquestes són sols suposicions sobre el seu estat d'ànim, en aquest procés d'acabar amb tot el que arrossegava. El 9 de setembre de 1975, a l'estació de trens de Gelida (Barcelona), es tirà a les vies del tren quan en passava un.

Llàstima d'aquest mal moment, d'aquest final tan esgarriós. Havia perdut l'esperança.

Jaume Cots

JOLONCH

XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

ESPECIALISTES EN HOSTALERIA

- bosses paper
- bosses plàstic
- hostaleria
- alimentació
- aparells
- neteja
- impresos
- pastisseria
- indústria
- mobiliari
- cash...

VIMAT

C/ Pol. Ind. Camí Vell de Tàrraga, 3
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 392 910 - Fax 973 392 909
www.vimatcomercial.com
vimat@vimatcomercial.com

Tu poses
la imaginació...
i nosaltres et vestim la teva taula
amb totes les combinacions de colors

Distribuidors:

GARCIA DEPOU

Menú diari - Sopar d'empresa
Menjar xinès - Tapes
Espai infantil i molt més...

CASA MARTA
BAR & RESTAURANT

Avda. Catalunya, 19 local
Agramunt

Reserva: 973 391 034 - 692 202 352

PEU SÀ
CLINICA
PODOLÒGICA

TERE TORNÉ
PODOLÒGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODOLÒGA
INFERMERA

NURIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXOLÒGA PODAL
ACUPUNTORA
I LORS DE BACH

Ronda Costes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)

TEL. 973 392 689

Un perico de la Ribera protagonitza la campanya d'abonaments del RCD Espanyol

FONT: RCD ESPANYOL

La seva afició per l'Espanyol va començar cap als anys 40 del segle passat, poc després de l'acabament de la Guerra Civil. Amb només 8 anys -corria l'any 1944- va tenir el seu primer vincle amb l'espanyolisme, després de la visita a la festa major d'Agramunt del porter de l'època, Josep Tries.

El RCD Espanyol ha transformat una història real, la d'en Paulí Ribera, en ficció publicitària. Aquest agramuntí s'ha convertit als seus 86 anys en protagonista de la seva campanya de captació de sòcies i socis per a la pròxima temporada 2018-2019. La intenció d'en Paulí d'adreçar una carta al club i el seu contingut, va ser el motiu per a la seva elecció com a cara visible de la campanya 'Som pericos i ho som perquè volem'.

El passat mes de maig en Paulí va començar a redactar una carta on volia comunicar al RCD Espanyol, que no podria continuar desplaçant-se —a causa de la seva avançada edat i que aviat hauria d'ingressar en una residència— al camp de Cornellà per a veure jugar a l'Espanyol. També que no renovaria com a soci. "Són 125 quilòmetres, de vegades

els partits s'acaben molt tard i jo ja no estic per a aquests trotes", comentava a l'escrit. D'ara endavant es limitaria a participar de la Peña Blanc-i-Blava d'Urgell-Segarra, de la qual forma part.

La seva afició per l'Espanyol va començar cap als anys 40 del segle passat, poc després de l'acabament de la Guerra Civil. Amb només 8 anys —corria l'any 1944— va tenir el seu primer vincle amb l'espanyolisme, després de la visita a la Festa Major d'Agramunt del porter de l'època, Josep Tries. A poc a poc, va anar creixent la seva vinculació sentimental al RCD Espanyol, especialment arran de l'inici del compliment del servei militar a Barcelona. Però no seria fins a l'últim any quan l'equip va jugar a Montjuïc, que es faria soci. Moltes vegades a l'entrada a l'estadi li deien: "Ja arriben els torrons d'Agramunt".

Mentre en Paulí redactava la seva carta, el RCD Espanyol treballava en la seva nova campanya d'abonaments per a la temporada 2018-2019. L'objectiu era frenar la desafecció entre les seves i els seus aficionats, que comportava el progressiu descens anual en el nombre de sòcies i socis. Com afirma Enric Jove, CEO de l'empresa de publicitat McCann, amb la campanya es busca apel·lar al sentiment positiu de ser espanyolista: "Hem de construir l'Espanyol des de la veu dels seus socis, des del sentiment.

Hi ha prou raons perquè els pericos expliquin perquè ho són i per què ho volen seguir sent". L'estratègia principal va ser buscar aficionats que fossin un exemple en relació a la seva determinació de ser pericos, pensant que seria la millor manera de convèncer aquelles i aquells que dubtaven de fer-se sòcies o socis. Van començar per contactar amb abonades i abonats de municipis llunyans a Barcelona. Òbviament, desplaçar-se cada dia de partit a Cornellà per a veure jugar i patir el teu equip, té molt mèrit i resulta una bona mostra de sentiment de pertinença a l'espanyolisme.

Quan van trucar a en Paulí, un d'aquests abonats que es desplaçava a Cornellà des d'un poble petit i recòndit, els va respondre: "Quina coincidència. Els acabo d'escriure una carta i sortia per portar-la a Correus [...] per dir-los que no podré continuar anant al camp la temporada que ve; tinc 86 anys i ingressaré en una residència. No m'ho tinguin en compte perquè seguiré sent perico tota la vida...". Immediatament van pensar que cap guió publicitari reflectiria millor que la seva història real, l'eslògan de la campanya: 'Som pericos i ho som perquè volem'.

Moltes vegades, la realitat supera a la ficció o, potser, un guió publicitari?

Vítor M. Cabral

lloguer de FURGONETA

nou servei

grans volums

transport

paqueteria

trasllats

ferreteria FIRAL

compres

OPTIMUS ferreteria FIRAL

C/ Firal, 21 Agramunt

682 876 551

CVA

Anna Eroles
Veterinària

centre veterinari d'Agramunt

Urgències 670 22 10 37

Matins de 10:30 a 1
Tardes de 6 a 8:15
Dijous tancat
Dissabtes d'11 a 1

Av. Jaume Mestres, 15
25310 AGRAMUNT

PINTURA I DECORACIÓ

Vladimir Triquell Cases

C/ Estudis Vells, 4, 1r
Tel. 973 392 218
Mobil 619 810 678
AGRAMUNT

Ona
INFORMÀTICA

Plaça del Pou 20 Agramunt
ona@esagramunt.com 973392741

Servei Tècnic

Reparació/Ampliació d'Ordinadors i Portàtils

Francisco de Zamora a Agramunt (1788)

Vista general de la vila des de la Fondandana.

El viatge en què va passar per Agramunt el comença a Oliana i el titula: "Octava salida: Viage a el Valle de Aran y Andorra, en 12 de septiembre de 1788". L'acaba a Igualada el 30 d'octubre del mateix any, amb una durada total de 51 dies.

Qui era Francisco de Zamora?

Va néixer a Villanueva de la Jara (Cuenca) el 1757 i on va morir el 1812. Va seguir la carrera judicial, i als 28 anys ja era *alcalde del crimen* de l'audiència de Catalunya. Aquest càrrec l'ocupaven els lletrats que integraven les sales del criminal de l'audiència, segons les lleis de Castella que s'aplicaven al Principat. Des del 1785 al 1790 va recórrer a peu la major part del pobles de Catalunya, acompanyat pel seu criat, Domingo Ramírez, prenent nota molt acurada de les observacions que cada dia anava fent, en un manuscrit conegut com *Diario de los viajes hechos en Cataluña*, que mai no van ser publicats. Segurament que aquest diari servia per informar al govern de Madrid de la situació eco-

nòmica del país; però segons altres fonts, Zamora actuava com a espia. Era una persona d'idees il·lustrades i això quedarà palès en alguns comentaris que fa quan parla de monuments i també d'algunes institucions. Va tornar a Madrid el 1791 on obtingué la plaça de fiscal de la *Sala de Corte*. El 1794, però, novament fou enviat a Catalunya en començar la Guerra Gran (1793-95), que va enfrontar la monarquia hispana amb la república revolucionària francesa, després de l'execució de Lluís XVI. El 1795 va ser nomenat membre del Consell de Castella, el govern espanyol nomenat directament pel rei del que en depenia la justícia, la policia i tot el govern interior. Va fer un viatge per Andalusia entre el 1796-1798 i tornà a Madrid. Zamo-

ra portava una carrera judicial i política brillant, com també ho era el seu currículum com a intel·lectual il·lustrat. La seva trajectòria ascendent es va veure aturada per diversos plets buscats en part pels enemics de la il·lustració i el 1799 perdia els seus càrrecs i era empresonat en el castell de Pamplona. Va morir el 1812, amb 55 anys, al seu poble natal en plena Guerra del Francès.

Què buscava Zamora a Catalunya?

Per entendre l'economia actual de Catalunya té molt interès conèixer com estava a finals del segle XVIII. En aquest època, després de la llibertat de comerç decretada per Carles III, s'incrementen les relacions entre els ports catalans i els de l'Amèrica ▶

◀ **El primer edifici notable que descriu és el convent de Sant Francesc, que se'l troba tot just entrar pel raval de Puigverd. Pel que es desprèn de les seves paraules, el troba força correcte, tant per la seva situació, la seva obra, l'església amb els seus altars i l'obra pia per al seu manteniment.**

hispana, que va afavorir el comerç i la introducció del cotó al Principat. En paral·lel al desenvolupament de la indústria cotonera, comença a créixer també l'antiga indústria de la llana. Entre 1774 i 1784 és quan comença el desenvolupament industrial de Catalunya, i és precisament en aquest moment quan Francisco de Zamora realitza el seu conegut viatge. En aquesta època es posen de moda, inspirats per la il·lustració i per intel·lectuals com Campomanes i Jovellanos, els viatgers que recorren el país per conèixer les activitats econòmiques i si cal posar-les al dia. Francisco de Zamora destaca entre els autors que tracten temes econòmics a Catalunya, el qual, entre moltes altres coses, examina la indústria, l'agricultura i el sistema de propietat de la major part del país, menys quan passa per Agramunt.

De resultes del seu primer viatge per Catalunya, que aquí donarem notícia, i de la gran informació que havia obtingut, el 1791 va ser designat com a Comissari General d'una comissió d'investigació

que va nomenar el comte de Floridablanca quan va començar la Revolució Francesa.

Segons Miquel dels Sants Oliver, en un estudi que fa sobre Catalunya en temps de la Revolució Francesa, Zamora era un home molt sagaç i subtil en descobrir les coses, sense escrúpols, amb idees realistes i molt centralitzadores. Un element polític col·locat al costat dels capitans generals, que va crear i mantenir una xarxa de confidents entre França i Espanya per vigilar les influències revolucionàries provinents del país veí. El 1791 va comunicar a Floridablanca que un tal "Roberts Pierre" intentava solleva els catalans amb manifestos i textos escrits en català que eren traduïts dels francès per uns rossellonesos.

Diu Salvador Llobet en el seu treball sobre *Los Viajes de Zamora*, que en el viatge que va fer el mes de gener de 1790 cap a la frontera francesa dels Pirineus, en plena Revolució Francesa, deixa escrites frases com aquestes, on quedava clara la seva missió d'espia:

"Nótese que ha sido intere-

sante el viaje en esta ocasión para poder contener y aclarar las opiniones que corrian, traídas por los criados y conocidos y parientes que tiene toda esta raya en la de Francia. Los señores franceses que son dueños de algunos de estos pueblos escriben demasiado a ellos". En el camí que fa des de Ponts de Molins a Figueres deixa escrit: *"En los mercados de Francia hablan demasiado a los nuestros que pasan allá, sobre sus cosas anunciando que nos sucederá lo mismo a nosotros."* A Llançà escriu: *"El hablar aquellos países (fa referència a la Catalunya francesa i l'espanyola) la misma lengua los une mas entre si, separándolos de ambas Cortes, a que contribuye el hallarse tratados en una y otra con alguna desconfianza y tener el mismo espíritu. Las especies de erigirse en república no las oyen tan mal como las otras que corren"*.

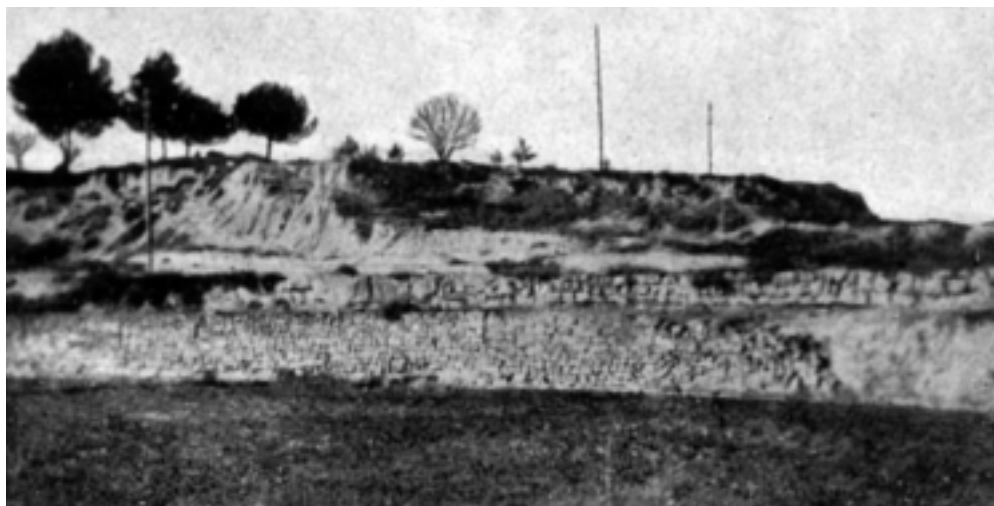
En alguns comentaris, com el que fa quan visita el santuari del Miracle, es noten també les seves idees liberals, anticlericals i desamortitzadores que es posaran en pràctica a la tercera dècada del segle XIX:

"(...) Desde allí se ve la ermita del Milagro, a dos horas de Solsona, rico pero sin otra cosa; sería mejor dar otro destino mas útil a las rentas. Yo tuve muy buena tarde".

Amb el Qüestionari, potser volia redactar una Història de Catalunya?

Per entendre una mica més el que buscava Zamora al Principat, cal deixar constància que a més del famós *Diario de los Viajes*, també es va proposar escriure una Història de Catalunya, almenys era el

El turó on hi havia hagut el convent de Sant Francesc.

El convento de la Merced es infeliz.

Amb tota seguretat aquí no va tenir una persona intel·lectual que l'acompanyés i li fes veure les coses i els indrets més importants i que després li passés uns apunts més extensos i descriptius de llocs més emblemàtics.

que deia. Per això durant els anys 1789 i 1790 va enviar a tots el pobles del Principat un "Qüestionari" de 146 preguntes, de les quals 29 estaven dedicades a la geografia, 51 a l'agricultura i a la història natural, 17 a la indústria, els oficis i les fàbriques, 9 al comerç, 28 a la política i 12 a les lletres i les antiguitats.

Les preguntes eren molt difícils de contestar, especialment a les poblacions petites que no hi havia persones il·lustrades; a més, contestar-les correctament suposava un gran treball de recerca per les autoritats locals. En general, el valor de les respostes té poc interès perquè molts po-

bles contestaven de forma general, segurament per por que les respostes poguessin servir com a eina governamental per apujar impostos o per obtenir informacions que no volien donar, ja que Zamora s'havia guanyat la fama de ser un espia i agent del govern de Madrid.

Les respostes que van donar al "Qüestionari" de Zamora les autoritats d'Agramunt sobre la vila i el seu districte (alcaldia major), és un treball que ens queda pendent. Les respostes que van donar alguns pobles com la Pobla de Segur i també les del corregiment de Talarn, han estat transcrites i editades per Ramon Boixareu.

Els que coneixen Zamora a fons, creuen que les dades que apareixen al *Diario de los Viajes* tenen molt més valor que les del "Qüestionari", ja que les va recollir personalment l'autor de les persones que a cada poble trobava per informar-se, tot i que en general tampoc no són massa objectives.

Alberto Martínez Embid ho té clar: "Francisco de Zamora, el espia del rey"

Una visió diferent de Zamora ens la dona Alberto Martínez. Aquest practica el muntanyisme i és investigador de la història d'aquesta activitat, per això descobreix Francisco de Zamora i les seves documentades excursions a les muntanyes de Catalunya, especialment les frontereres. És autor de vint-i-dos llibres sobre la temàtica pirinenca; ha participat en uns altres tants de col·lectius i ha publicat més de tres mil articles. Va rebre el Premio Desnivel

de Literatura de Montaña de 2005.

Martínez considera Francisco de Zamora com un gran "pirineista" per la gran quantitat d'excursions explicades amb detall a cims molt importants del Pirineu i escrites als seus *Diario de los Viajes* i per tant el considera un autor molt important de la literatura *trekker*. Des del 22 fins al 29 de setembre de 1788 es passeja pels pobles i les muntanyes més elevades del Principat d'Andorra. Però després continua el periple pirinenc cap a Sort, Gerri, Esterrri i la Vall d'Aran, pujant als colls i cims especialment els fronterers, fins al dia 8 d'octubre que baixa cap a Vilaller. Diu textualment Martínez: "(...) fue uno de sus más eficaces informantes (de la Monarquía española): se sabe que en 1793, durante un destino en Madrid, hizo llegar a Godoy informes sobre las actividades bélicas de los franceses, obtenidas gracias a sus confidentes en La Seu d'Urgell, Sort o Figueras. Y que era partidario de ocupar Andorra, asunto este del que trató con el general que comandaba las fuerzas militares en La Seu d'Urgell, un 21 de agosto de 1794... Zamora pudo ser miembro de la policía secreta creada por el conde de Floridablanca, quien le nombró comisario general para Cataluña. Ejerciendo este cometido en los tiempos sangrientos de la Convención, crearía un servicio de confidentes al otro lado de la Muga, a la par que ponía en marcha un "cordón sanitario" para impedir que penetraran los elementos revolucionarios".

Aquestes afirmacions d'Al-

◀ **La joia de la corona, arquitectònicament i escultòricament parlant, que tenia i té Agramunt és l'església de Santa Maria, exemplar únic i irrepetible del romànic català (segles XII-XII), que ni nosaltres, ni els entesos en art li donem el mèrit artístic que li pertoca**

Façana principal de l'església parroquial.

berto Martínez semblen confirmar des d'un altre punt de vista, en aquest cas des de la investigació del món del muntanyisme, quina era la principal missió que Zamora tenia encomanada a Catalunya.

Francisco de Zamora passa per Agramunt

Diario de los viajes hechos en Cataluña

Aquest diari manuscrit amb diferents grafies, és un document relligat i enquadrat que es troba a la Biblioteca Nacional. Explica l'autor en començar el llibre la seva intenció, que en principi sembla ben innocent, o potser no tant:

“Desde el año 1784 que vine a Cataluña a servir la plaza de Alcalde del Crimen para la que el Rey me había nombrado, formé la idea de

ver esta Provincia, así para poder desempeñar mejor las obligaciones de mi empleo, como para instruirme en los ramos que se hallan mas adelantados que en el resto de España. (...) También procuré recoger las noticias y papeles que he podido hallar, relativos a los objetos que yo me he propuesto averiguar. Y en efecto ocultando mi proyecto porqué estoy seguro que hubiera tenido oposición que yo no hubiera podido vencer (...). Hice mi primera expedición el 19 de marzo de 1785 (...) con la licencia del Capitán General, Conde del Asalto, que me la ha concedido francamente, aunque mis compañeros decían que me hiva a divertir”.

En aquestes sortides, que cada vegada duraven més dies, l'acompanyava el seu criat, Domingo Ramírez, potser l'autor de la lletra diferent en alguns dels seus manuscrits.

El viatge en què va passar per Agramunt el comença a Oliana i el titula: *“Octava salida: Viage a el Valle de Aran y Andorra, en 12 de septiembre de 1788”*. L'acaba a Igualada el 30 d'octubre del mateix any, amb una durada total de 51 dies. Si de veritat era un lletrat criminalista en actiu, els seus companys, que s'havien de carregar la seva feina mentre ell es passejava pel país, no podien estar gens contents, ni que tingués el permís del capità general.

És un viatge molt llarg i enrevessat ja que d'es d'Oliana puja cap a Organyà, Coll de Nargó i la Seu d'Urgell. Des d'aquí passa a Andorra, on s'hi està una setmana. Torna cap a Sort, Gerri, Esterri i la

Vall d'Aran, on passa quatre dies. Baixa cap a Vilaller, la Pobla de Segur, Talarn, Tremp, Isona i Llimiana. Travessa el Montsec pel coll d'Ares i baixa cap a Àger, les Avellanès, Camarasa, Cubells i Balaguer, on passa dos dies. Des d'aquí baixa fins a Lleida, on hi fa una estada de tres dies. Continua pel pla cap a Bellpuig, Tàrraga, Cervera i Guissona. L'última part d'aquest llarg viatge el porta cap a Agramunt, Oliola, Ponts, Sanaüja, Torà, Calaf i Igualada.

El dia 27 d'octubre de 1788. Guissona.

Francisco de Zamora es passa la major part de la jornada, acompanyat del seu criat, visitant els indrets més interessants de Guissona i es nota que algú del poble l'acompanya i fins i tot li deixa uns apunts (el doctor Juan Antonio Sánchez). Sense aquest suport, en un dia no hauria donat a l'abast en visitar tot allò que explica ja que ocupa cinc pàgines manuscrites. Per al nostre relat troben interessant la descripció que fa del naixement del riu Sió i dels pobles de la Ribera:

“(…) También se nos dijo que el arroyo Sió nace en la fuente Gava (font de Gàver), término del pueblo de este nombre, que poco mas arriba de este nacimiento está el Pedregal, que siempre está seco, hasta que corriendo levante arroja mucha agua por algunos días.

El Arroyo Sió da nombre a la Ribera llamada así, y corre por Castellnou, Preñanosa, Tarroja, Sedó, Ribé, Hostafranchs, Concavella, Cisteró, otro Castellnou, Puigvert y Agramun”.

L'arc d'ingrés amb l'Anunciata i l'Epifania.

Zamora ho mescla una mica tot i és molt superficial en els seus comentaris. Compara l'església d'Agramunt amb la de Cubells, quan aquella és una mala còpia de la nostra.

La puerta principal con su prodigalidad de adornos raros (...)

Direcció Agramunt. Aquell mateix dia, a la tarda, marxen caminant cap a Agramunt, per quedar-se a dormir a la nostra vila. Tot i que no ho diuen, passat Puigverd, agafen el camí d'Agramunt, travessen un pontet que passa per sobre la segla Molinal i entren al poble pel raval de Puigverd. Aquesta segla té la peixera molt a prop de Puigverd, baixa pel marge dret del Sió, tot regant horts i petits bancalots, travessava per la part de darrere de les muralles, molt a prop dels absis de l'església i arribava a la bassa del molí, que ocupava la major part

del patí on està edificat el Casal. Dissortadament amb les obres d'eixamplar els camins pel canal Segarra-Garrigues, la major part del recorregut d'aquesta secla ha desaparegut:

"Salimos de Guisona para hir a Agramun caminando por un terreno casi llano y divertido por la abundancia de pueblos que se ven en uno y otro lado, todos cercados en lo antiguo. También encontramos algunas carrascas y podía haver mas. Antes de llegar a Agramunt se pasa una acequia, por un puentecillo, que saca del Sió para regar sus campos."

La Segarra es uno de los territorios mas extendidos y mas poblados de Catalunya."

El dia 28 d'octubre de 1788. Agramunt.

La primera cosa que posa d'Agramunt, és acabar de descriure la Ribera del Sió:

"Desde Agramunt sigue el río Sió por Pradell, Bentosa (les Ventoses i es deixa Preixens), Puchsenic (Butsènit), Mongai, Sentiu, y entra en el Segre en el paratge que vimos cerca de Balaguer".

El primer edifici notable que descriu és el convent de Sant Francesc, que se'l troba tot just entrar pel raval de Puigverd. Pel que es desprèn de les seves paraules, el troba força correcte, tant per la seva situació, la seva obra, l'església amb els seus altars i l'obra pia per al seu manteniment. En el mateix apartat dona notícia del pou de gel, situat al mateix turó, que també el considera bo. De fet aquestes descripcions són en general les millors i més positives que fa d'Agramunt:

"El convento de San Francisco de Agramun es un quadro sobre una montaña, en excelente situación y a corta distancia del pueblo. En su iglesia, de una sola nave, se hallan el altar mayor y el de la Virgen de los Ángeles, bueno (devia ser un retaule d'estil neoclàssic i segurament de pedra, ja que els tallats en fusta, els il·lustrats els consideraven dolents i fins i tot en van fer prohibir la seva construcció uns anys més tard). Hay una obra pia fundada por un tal Peramola que deve invertirse siempre en el convento. Es parage enfermo, segon vimos, aunque lo atribuyo mas a descuido que otra cosa. El patio del convento es bueno, toda la casa es de silleria. Y allí cerca, en la misma montaña, está el pozo de hielo, también de silleria, muy capaz y con buena mina."

En el punt següent dona notícia de la bassa del molí, que n'hem parlat i del convent de la Mercè. Com que l'església era un edifici barroc del segle XVII-XVIII i també ho eren els retaules, tant el de l'altar major com el de Sant Ramon, posa un comentari tan breu que s'ha de considerar despectiu. També parla de les basses per estovar i després estirar el cànem, que desconeixem en quin indret exterior proper a la muralla es trobaven, però sembla que no tenien una bona situació, tenint en compte el ferum que desprenien. Finalment parla breument de l'hospital, i no li sembla malament, ja que per la data, devia ser un edifici amb una capella renaixentista i com que el Renaixement el consideraven una recreació

Dentro de la iglesia solo hay mamarrachos y el peor altar el mayor.

El de San Antonio y el Rosario son buenos.

del món greco-romà, ja el donava per bo:

“Antes de entrar en el pueblo hay una balsa muy grande de sillereia para el molino.

El convento de la Merced és infeliç.

Las bales de cáñamo estan mal situades, y a elles se puede atribuir el mal temperamento.

El Hospital tiene en su capilla una portadita arreglada con dos columnes de orden corintio. En la puerta se lee 1620”.

Descripció de l'església parroquial.

La joia de la corona, arquitectònicament i escultòricament parlant, que tenia i té Agramunt és l'església de Santa Maria, exemplar únic i irrepetible del romànic català (segles XII-XII), que ni nosaltres, ni els entesos en art li donem el mèrit artístic que li pertoca, especialment pel gran valor escultòric de les seves portalades conegudes ara com de l'Escola de Lleida. Potser quan amb el pas del temps no gaire llunyà, l'erosió hagi esborrat els seus exquisits relleus, gens ni mica protegits, aleshores les valorarem i les protegirem com ara fan a Ripoll, però, com ells, ja no hi serem a temps. S'ha de tenir en compte que a final del segle XVIII encara no s'havia batejat estil arquitectònic com romànic, nom que se li va donar un segle després, per utilitzar l'arc de mig punt i les voltes de canó, tal com havien fet els romans. El nom de gòtic ve des del segle XV, quan el renaixentistes italians qualificaven així de forma despectiva l'estil medieval ogival que provenia de centre Europa i el qualificaven com

un art bàrbar (gòtic=dels visigots). De tota manera Zamora ho mescla una mica tot i és molt superficial en els seus comentaris. Compara l'església d'Agramunt amb la de Cubells, quan aquella és una mala còpia de la nostra i les escultures de les nostres portalades romàniques les qualifica de *adornos raros*. Alguns il·lustrats sembla que eren una mica pedants:

“La Yglesia Parroquial tiene tres puertas y tres naves, però la principal que està en una frente es por el estilo de la de Cubells (?) con su prodigalidad de adornos raros; y aunque no con tantos, és la misma de la del lado del Evangelio. Bajo la torre que es del mismo gòtico hay un sepulcro de remota antiguedad.

La llave del arco de la puerta principal tiene la Anunciata y los Reyes y en la peana cinco lanzaderas con un letrero que no pudo leerse, però segurament denota la pujança que estaria el gremio de la lana en Agramun, pues en la misma portada hay otros dos adornos relativos a este gremio (?)

Dentro de la Iglesia solo hay mamarrachos y el peor altar el mayor. Excelentes algunos antiguos y tablas pintades. El de San Antonio y el Rosario son buenos”. Hem de tenir en compte per aquesta desqualificació que l'altar de la Mare de Déu del Socors és barroc amb columnes salomòniques i l'altar major era d'un barroc més tardà però molt recarregat de decoració propera al rococó. Pels il·lustrats l'art barroc era un atac al bon gust i si els retaules eren tallats en fusta encara més, per això aquesta mania en desqualificar-los.

La Casa de la Villa es de sillería y tiene una buena pieza.

Sobre él (el Sió) hay un puente muy robusto de dos ojos.

Quan diu que són excel·lents alguns retaules antics i taulles pintades, només tenim la notícia del retaule de pintura gòtica del segle XV dedicat a Sant Miquel. Salva de la desqualificació l'altar de Sant Antoni, que no en temin cap referència, i el del Roser, que tot i ser del segle XVII, arquitectònicament parlant encara té molts elements renaixentistes.

“En una capilla de la Yglesia està la Virgen del Socos que es de mucha devoción en la tierra”.

Descripció de la vila i el seu entorn.

“La Casa de la Villa es de sillería, y tiene una buena pieza. En ella estan las cárceles que son estrechas para una cabeza de partido”. Agramunt era una alcaldia major dintre del corregiment de Cervera i el seu alcalde major era com un jutge de primera instància. *“Allí està también la carnicería, el tórculo con que se fabricava la moneda, y varios pergaminos y un cartoral”.* Agramunt havia batut moneda pròpia en l'època medieval, quan era una de les poblacions més importants del comtat d'Urgell, i en va tornar a fer durant la Guerra dels Segadors a mitjans del segle XVII. Zamora no dona cap valor als pergamins que es conservaven a l'arxiu, ja que segurament ningú no li va parlar dels privilegis de la vila ni de la seva carta de poblament. De la manera com s'explica, no l'acompanyava en la visita pel poble cap persona il·lustrada d'Agramunt, ni li van deixar cap apunt sobre les coses més importants, com sí que ho van fer a Guisona, i només es fixa en allò

més anecdòtic i a vegades sense massa importància.

“En algunas calles hay soportales capaces. El Pozo de la Villa, situado en la parte nuevamente formada, es abundante y capaz y se saca el agua de él con dos bombas.”

La Villa està situada en llano y tiene buenos paseos aunque sin orden ni árboles como podria, excepto una fila que hay al Sió en el portal de los Ángeles. Tiene 300 casas y unes 2.000 personas, pasa por el lado el río Sió y sobre él hay un puente muy robusto de dos ojos y a su inmediación hay un huerto i jardín de Don Pedro de Gomar muy gracioso. Al otro lado del puente està la capilla donde se dice se apareció la Virgen del Socorro”. La filera d'arbres que esmenta devien estar, com ara, plantats al marge dret del Sió. L'hort de Pere de Gomar, una persona molt influent en l'Agramunt del segle XVIII, sembla que estaria situat més o menys a l'indret on hi ha el monument als torronaires. La capella de la Verge del Socors data del segle XVII i es troba al seu lloc original, però ara integrada a la trama urbana de la vila.

“En las cercanías de esta villa estuvo el exercito de Felipe 5º y el pavellón”. Està parlant de la Guerra de Successió, cap al 1711, i es conserva el mapa del desplegament de l'exèrcit borbònic a l'entorn d'Agramunt i el mapa de la vila fortificada elaborat per l'exèrcit francès.

“En Sant Francisco, en las cercanías del pueblo, se conservan muchas sichas (sitges), varios sepulcres clavados en la peña viva y una montaña que llaman de los judíos.” ▶

Al otro lado del puente está la capilla donde dice se apareció la Virgen del Socorro.

Resulta significatiu que no menciona els torronaires, quan era una activitat molt documentada i bastant exòtica en aquella època.

El castillo está en un turon que domina el pueblo y el llano.

También hay una especie de camino cubierto cortado en la peña viva que parece vaja-va desde el Castillo al río. El Castillo està en un turon que domina el pueblo y el llano y desde él se descubre todo el contorno. Está arruinado y un trocillo que ha quedado sirve de cárcel”. Desconeixem on podrien estar situades les sitges, però després de les que es van trobar a sota del claustre del convent de Sant Francesc quan s’habilitava

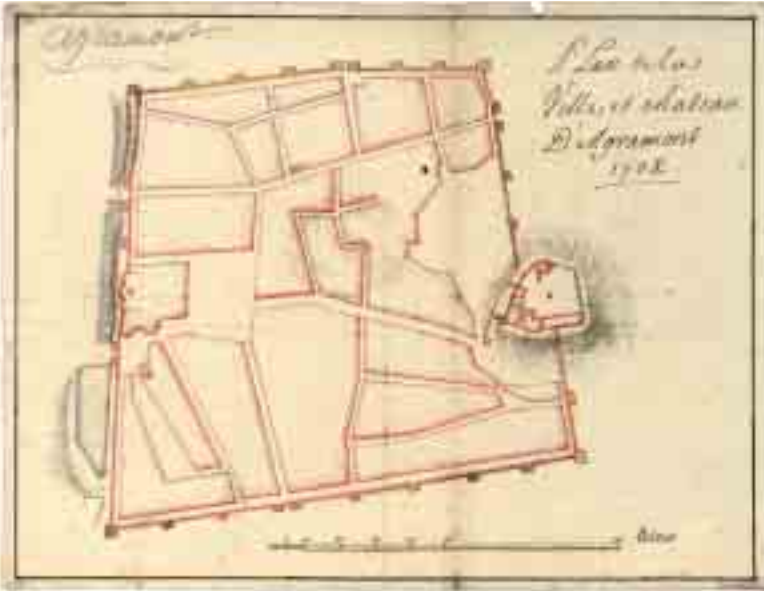
l’entrada a la cisterna, segurament que n’hi havia més en el turó del Convent, ara desaparegudes en construir els dipòsits d’aigua. Pel que fa als sepulcres excavats a la penya, de moment no en tenim cap referència. La muntanya dels jueus (Montjuic) on hi havia el cementiri de la comunitat hebrea d’Agramunt fins al segle XV, segurament estava situat en el primer turó que hi ha a l’esquerra del camí de la masia de Ca l’Isidori, a les Fontanilles. En aquest indret està documentada la troballa d’un tros de làpida funerària escrita en hebreu que es conserva al museu de Lleida. No tenim cap notícia del camí tallat a la penya viva que anava del castell fins al Sió. Tampoc no queda cap rastre de l’important castell d’Agramunt, residència dels comtes d’Urgell ja que les seves pedres van ser reaprofitades en la construcció de la capella del Socors; l’únic testimoni del castell és la Mare de Déu del Castell, que hauria format part d’un retaule gòtic del segle XIV que es trobava a la seva capella.

La sortida d’Agramunt. Poc va durar l’estada de Zamora a la nostra vila ja que el mateix dia 28 d’octubre, suposem que a la tarda, marxa d’Agramunt direcció a Ponts passant per Oliola, i quan hi arriba explica que encara puja fins al castell. Posem uns fragments del seu recorregut pels indrets propers al nostre poble:

“Salimos de Agramunt para hir a Pons caminando siempre (luego que nos apartamos de dicha villa) por un bosque claro de carrascas que prue-

ban las que podía haver (creiem que està parlant del bosc del Siscar). Atravesamos el terreno por donde debe pasar el canal de Urgel, considerando las dificultades que hay que vencer por ser estas montañas de hieso (era un proyecto del canal que no es va dur a terme ja que després va passar per la serra de Montclar). También pasamos por debajo del pueblo de Oriola y antes abíamos dejado a una y otra mano los de Claret y Maravella. Oriola està situado en una montaña y su castillo arruinado fue respetable algun día. Su Iglesia es de las mas antiguas de este país y tiene confesión. Es lugarcillo corto. Llegamos a Pons subiendo al castillo que se halla algo distante del pueblo sobre una grandísima eminencia que domina todo el país (...)”.

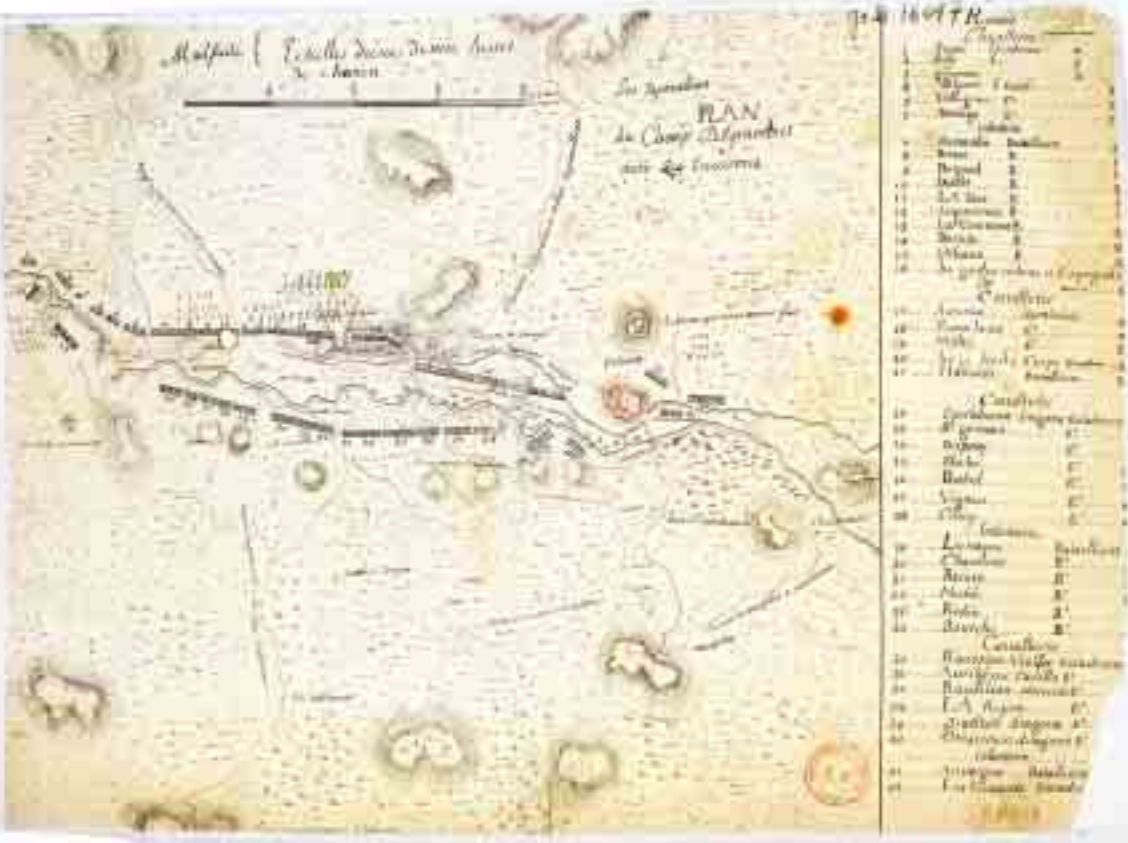
Com a conclusió podem dir que la visita de Francisco de Zamora a Agramunt ens resulta força decebedora, després d’haver llegit les visites que va fer a Cervera, a Guissona i altres poblacions més petites com Camarasa i Cubells. Amb tota seguretat aquí no va tenir una persona intel·lectual que l’acompanyés i li fes veure les coses i els indrets més importants i que després li passés uns apunts més extensos i descriptius de llocs tan emblemàtics com l’església parroquial, la Casa de la Vila amb el seu arxiu o l’església i el convent de la Mercè. Tampoc no hi va haver cap autoritat municipal ni del districte que li passés dades econòmiques de l’agricultura, la indústria i el comerç, com es nota que li passaven a altres poblacions. La millor descrip-

Agramunt, 1708 (BLAUZY) durant la guerra de Successió.

ció que fa és la del convent de Sant Francesc. La de l'església, llevat la descripció de la portalada principal, és molt superficial i plena de tòpics. Zamora tracta Agramunt com una població de segon ordre, quan a finals del segle XVIII era cap d'un districte judici-

Agramunt 1711. En las cercanías de esta villa estuvo el ejército de Felipe 5º y el pavellón.

al (alcaldia mayor) tan extens com l'antiga vegueria, i des del 1780 també era el centre d'un "ofici d'hipoteques", que és l'equivalent a l'actual registre de la propietat, amb un districte encara més gran que l'alcaldia major.

Tenint en compte que Zamora era magistrat de la Real Audiència; quan el 27 i 28 d'octubre de 1788 va passar per Agramunt i era alcalde major el magistrat Alonso Valenzuela y Covalada, jutge i castellà com ell, si hem de fer cas dels seus apunts, ni tan sols hi va parlar. Fixem-nos que tampoc no fa cap referència als tallers i obradors de la vila, que n'hi havia molts, quan en la majoria de les poblacions fins i tot els enumera citant-los un a un. També resulta significatiu que no men-

ciona els torronaires, quan era una activitat molt documentada i bastant exòtica en aquella època, com encara ho és avui. Tampoc parla dels molins d'oli ni del de farina, i no dóna cap notícia dels cultius més importants que es donaven al terme, tal i com feia a tot arreu. Precisament donar notícia de l'activitat econòmica era un dels objectius principals dels viatges, tal i com ha quedat clar en la presentació que en fa. Com que Zamora en aquesta època ja tenia fama de ser un espia del govern, potser les autoritats d'Agramunt ja no se'n fiaven i no el van rebre gaire bé i van procurar no donar-li massa informació i que marxés com més aviat millor.

Corroboren aquests comentaris el fet que a la visita de Guissona li dedica cinc pàgines manuscrites molt descriptives i documentades, mentre que a la d'Agramunt no arriba ni a les tres pàgines i a més a més plenes de tòpics. Una llàstima.

Bibliografia:

- LLOBET, Salvador. *Los Viajes de Francisco de Zamora en Cataluña y la geografía económica del Principado*.
- OLIVER, M. dels Sants. *Catalunya en temps de la Revolució Francesa*, Barcelona, 1917.
- *Resposta del corregiment de Tàrragona al qüestionari de Francisco de Zamora (1789)*. Edició a cura de Ramon BOIXAREU. Virgili & Pagès, S.A. Lleida 1989.
- albertomartinez.desnivel.com
- albertomartinez.desnivel.com.
- Francisco de ZAMORA. *Diario de los viajes hechos en Cataluña*. A cura de Ramon Boixareu. Documents de Cultura. CURIAL. Barcelona, 1973.
- Francisco de ZAMORA. *Diario de los viajes hechos en Cataluña*. Volum 1. Any 1787. Manuscrit. Biblioteca Nacional de España.

Borja Vega Alfonso Col. 7440
Cristina Ribó Santesmases Col. 1087

- 🐾 Medicina preventiva
- 🐾 Laboratori propi
- 🐾 Diagnòstic per la imatge
- 🐾 Cirurgia
- 🐾 Hospitalització
- 🐾 Perruqueria canina i felina

Dilluns a Divendres:
9.30 a 13.30 h. i 16.30 a 20.30 h.

Dissabte: 10 a 14 h.

clinicavet2punt0@gmail.com • facebook.com/clinicavet2.0
www.vet2punt0.com

vet2.0
CLÍNICA VETERINÀRIA

973 590 279 **24 h** 633 514 265

Plaça Pau Casals 3 Balaguer 25600 (Lleida)

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

el Porquero

el Porquero

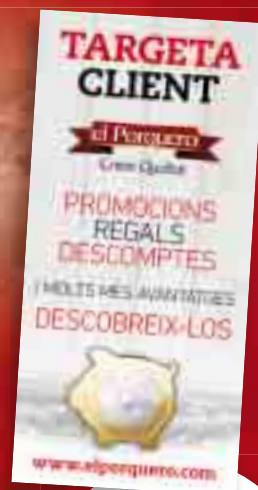
Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt
Ctra. Cervera km. 19 · T. 973 390 801

Centres Producció / Distribució

AGRAMUNT (Lleida) 25310 · Ctra. de Cervera, km. 19 · T. 973 391016
EL BARCO DE ÁVILA (Ávila) 05600 · Ctra. N-110, km. 334 · T. 920 341 065
JABUGO (Huelva) 21290 · C. Empalme, 6 · T. 920 341065

www.elporquero.com

**Descobriu
els avantatges
de la nostra
targeta client!**

Records de la guerra i la postguerra

(entrevista a la meva padrina)

La professora de socials de l'institut Ribera del Sió, Maribel Solsona, va fer fer unes entrevistes als alumnes de segon de batxillerat per tal que descobrissin els rastres de la Guerra Civil i la Postguerra en les persones grans que tenien a l'entorn. Fruit d'aquest treball escolar és l'entrevista que es publica a continuació.

A casa no sentia parlar de política, però és cert que el meu pare explicava experiències molt dures de la guerra, ja que ell havia lluitat durant tot el conflicte al bàndol republicà i havia participat a la batalla de l'Ebre.

Classe de les alumnes del cicle mitjà. Ivars, 1951.
Mestra: Carme Tribó

La meua àvia per part de mare es diu Josefina Verni i Alzina. Actualment té 76 anys. Tot i que fa temps que resideix a Agramunt, ella és d'Ivars d'Urgell, està casada i té dues filles i un fill. Va treballar de mestra a l'escola Macià-Companyans d'Agramunt des de 1974 fins al 1982 (EGB) i, amb la reforma educativa i la introducció de l'ESO, a l'institut Ribera del Sió de 1995 fins a 2003. Després de la seva jubilació, amb les eleccions municipals de 2003, entrà de regidora a l'Ajuntament d'Agramunt dins l'equip de govern, i tingué a càrrec les regidories d'Ensenyament, Esport i Jo-

ventut fins a les eleccions del 2007. Es retirà de la seva activitat política el 2011.

– **Explica'm com va ser la teua infància.**

– Vaig néixer a Ivars d'Urgell el 2 de juliol de 1942. Tinc un germà quatre anys més jove. El meu pare es diu Miquel Verni i la meua mare, Benita Alzina. Vaig començar a anar a l'escola als cinc anys. Totes les classes estaven dividides entre els nens i les nenes.

Vivia en una masia amb els avis, els pares i el germà. La majoria de la gent que vivia al poble es dedicava a l'agricultura: cereals, olives, amet-

lles... La infància a la masia va ser una etapa molt bona, perquè estava en contacte amb els animals. Hi vivia els canvis d'estació del camp; l'àvia coneixia les herbes curatives; aprofitàvem tot el que ens proporcionava la masia: confitats, mermelades, fruits secs i l'abundància de les hortalisses. Es començava al març o abril amb les cireres primerenques, albercocs, maduixes... i s'acabava a la tardor amb les pomes, peres, figues, nous... La masia era autosuficient, poca terra i ben aprofitada. El peix el portava el padri de l'estany d'Ivars: anguilles, barbs i crancs.

– **A casa vostra es parlava de política? Quina opinió en tenien les persones properes?**

– A casa no sentia parlar de política, però és cert que el meu pare explicava experiències molt dures de la guerra, ja que ell havia lluitat durant tot el conflicte al bàndol republicà i havia participat a la batalla de l'Ebre, on va veure morir molts dels seus companys.

La meua família tenia tendències republicanes, d'esquerra. Estava formada per treballadors humils i els afers polítics, al meu entendre, no

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrns que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torronsfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Cami vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 184 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

 RENAULT
 Passion for life

TALLERS J. VALLS
 MECÀNICA - XAPA - PINTURA

AGRAMUNT
 973 39 03 34
 tallerjvalls@gmail.com

“Glops & Tapes”
especialitats de la casa

- **Caragols a la llauna**
- Tapes casolanes**
- Esmorzars**
- Plats combinats**

Plaça Mercadal, 19 - 25310 Agramunt
688 228 806

Amb el Joan, a la masia de Butsènit l'any 1962.

El meu pare va estar tancat en unes condicions lamentables en una presó a Balaguer en finalitzar la guerra.

Processó a l'ermita de la Mare de Déu de l'Horta, en la Festa Major d'Ivars l'any 1948.

els preocupaven gaire. Encara que no es parlés de la guerra, sí que recordo que moltes nits el meu pare sintonitzava i escoltava "Radio España Independiente, Estación Pirenaica", una emissora clandestina creada per republicans exiliats després de la guerra, situada en algun punt dels Pirineus francesos, i que era censurada pel règim franquista. Jo no era conscient sobre què passava a Espanya, perquè era molt jove, però sí que m'adonava que el poble estava dividit en tres sectors. Els rics que havien guanyat

la guerra, gent altiva i prepotent, els burgesos que la perdren i els pobres, que en no poder escollir també la varen perdre. Aquesta característica es feia visible quan entraves al cafè del poble.

– Parla'm dels primers anys de postguerra: els veïns, l'administració pública, la premsa...

– Nosaltres no vàrem notar cap carència ni vam passar gana, però recordo el racionament del pa, el sucre, la xocolata... que s'havien de comprar en quantitats limitades controlades amb "la cartilla de racionament".

Llavors, els caragols, el bacallà i les arengades eren menjar de pobres. Venien parents de Barcelona a veure'ns i s'emportaven el que podien de la masia: cigrons, fesols, avellanes... que s'ho amagaven com podien perquè al tren no els ho requisessin. Era el temps de l'estraperlo.

El meu pare va estar tancat en unes condicions lamentables en una presó a Balaguer en finalitzar la guerra. Els feien sortir de matinada al pati, mig despullats, i els feien formar i cantar el "Cara al Sol". S'investigà la seva participació en algun delictes de sang. Nosaltres demanàrem informes al mossèn i a les autoritats d'Ivars i en veure que el seu expedient estava net, li concediren un aval i el deixaren en llibertat. Cansat, i amb els peus ensangonats, arribà a casa després de caminar des de Balaguer a Ivars.

– Quina situació econòmica vivia la família? S'havia vist afectada per la guerra o per les

ideologies polítiques?

– Durant la guerra, els soldats passaven per la masia i s'enduien el que podien. Suposo que devien ser uns anys difícils per als meus avis. Fins i tot havien tingut soldats allotjats al mas, que feien gresca amb les meves tietes. Posaven música en un gramòfon manual i ballaven. De totes maneres, casa nostra sempre va ser molt austera i humil, i amb la Guerra Civil poc hi va tenir a veure.

– Vas tenir la possibilitat d'estudiar? Explica-m'ho.

– L'escola obligatòria s'acabava als dotze anys. A partir d'aquesta edat, en època de postguerra, molts es quedaven a treballar a casa. Als 10 anys es tenia l'opció de començar a estudiar el batxillerat elemental, que durava 4 anys. A l'acabar l'alumne obtenia una titulació. Llavors, es podia optar per estudiar el batxillerat superior, de dos anys, o un curs preuniversitari que donava accés a la universitat. Amb la titulació de batxillerat elemental es podia accedir a una diplomatura. Aquells que no volien estudiar batxillerat, podien fer estudis de comerç o entrar d'aprenents d'un ofici. Jo vaig optar per fer magisteri, i ho vaig fer per lliure, com el batxillerat. El mestre del poble ens preparava i a final de curs passàvem un dia sencer fent exàmens a Lleida. Després, a magisteri, n'hi passàvem tres o quatre.

– És un fet evident que ser dona durant el règim franquista va suposar un endarreriment en tots els àmbits de la societat

Al col·legi amb el seu germà.
Any 1950.

femenina. Et vas veure afectada per aquest fet?

– Jo no sabia com funcionava la societat abans de la guerra, per tant, creia que el

Primera Comunió. Any 1949.

rol de les dones era ocupar-se de la feina de casa i cuidar la família. Ens educaren per això. Durant l'ensenyament primari les classes eren separades per sexes, i algunes assignatures eren específiques per als nens i altres per a les nenes, com Educació física. Les nenes ens passàvem totes les tardes fent "labores" (cosir, brodar, mitja, punt del coixí...). Els nens feien dibuix lineal o aprofundien en matemàtiques.

En començar secundària, en el meu cas, els nens i les nenes compartíem l'aula, però ells sabien més coses que nosaltres, i això em feia creure que eren més llestos. Jo em vaig rebel·lar davant la situació injusta de desavantatge entre els dos sexes, i per aquest motiu, malgrat les dificultats, vaig seguir estudiant per poder tenir una independència personal i econòmica.

La meua àvia sovint em deia, quan jo era petita, que m'havia de casar amb un hereu o amb un cabaler que tingués estudis. I jo vaig optar per l'opció arriscada i perillosa.

– La societat i cultura catalanes es veieren durament castigades i perseguides durant la dictadura franquista. Pots dir algun exemple o anècdota que visquessis relacionats amb aquest aspecte?

– Hi havia una gran quantitat de mestres que es veieren forçats a marxar a l'exili, i altres foren inhabilitats. Per cobrir la demanda del cos de docents el règim franquista cercà persones que, per la seva formació, poguessin exercir de mestres. Guardo el record del vicari d'Ivars que era el

mestre del cicle superior de primària, i a més feia classes de batxillerat. El seu mètode era donar "palmetades".

L'idioma que es parlava a l'escola era el castellà, sempre. Vaig aprendre a llegir català amb els llibres que tenia la mare a casa, i més tard amb les novel·les de Folch i Torres, que les oferien al Centre d'Acció Catòlica. A escriure en català en vaig aprendre després amb els cursos de reciclatge en l'arribada de la democràcia. Al poble teníem plena llibertat de parlar amb el nostre idioma, però la correspondència havia de ser totalment en castellà, a l'igual que el tracte amb l'administració pública.

A nivell cultural, els espectacles com el cinema o el teatre eren en castellà. Recordo alguna obra de teatre feta pel grup d'aficionats del poble en català. Cada diumenge no faltaven les ballades de sardanes al centre parroquial i la primera sardana que s'escoltava era sempre la Santa Espina.

– Com recordes l'etapa final del franquisme i l'inici de la transició espanyola?

– En aquella època no tenia molt clar què estava passant. Recordo els primers moviments dels partits polítics catalans clandestins reclamant "llibertat, amnistia i estatut d'autonomia". La televisió ens posava al corrent, però jo em vaig mantenir al marge ja que en aquella època els meus fills eren adolescents, i a la feina m'havia de preparar els cursos de reciclatge i de formació, ja que era el temps de la implantació de l'EGB.

Certificat d'haver realitzat el Servei Social (un mes internades en la Casa Prisión de José Antonio) més altres activitats fetes durant el curs. No es podia obtenir cap títol sense aquest certificat.

A la dreta, una altra titulació de la Falange només per a noies.

La mort de Franco ens provocà sentiments de temor, i ens mantinguérem a l'expectativa del què podia passar. Abans de la mort de Franco s'havia votat en referèndum la *Ley de Sucesión*, que proclamava futurs hereus d'Espanya als monarques espanyols. Per tant, el canvi va quedar tal i com s'havia plantejat en un inici: *"todo atado y bien ata-*

do". Més tard, durant el cop d'estat del coronel Tejero, el 1981, recordo companys militants de partits polítics, que aquella nit deien que ja havien començat a fer les maletes.

Amb l'arribada de Tarradellas, el 1977 a Catalunya, vam tenir la sensació que aquí la situació canviaria i que a Catalunya es restablirien les

llibertats i institucions que es perderen abans d'aquella guerra sagnant.

Gràcies, padrina, per tot el que m'has explicat. Entenc que vas viure uns temps difícils que en bona part expliquen el present que ara nosaltres tenim.

Roger Brils Verni
(2n batxillerat)

Roig
TORRÓ D'AGRAMUNT
XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19.100 - 25310 AGRAMUNT (Llívia) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torronsroig.com

cre
Sangra

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNITAT
BOSES - ESPORTS - DISFRESSSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

INDÚSTRIES JOVÉ
BALASCH, més de 40 anys
construint el futur

NETEGES
ECONET
SIÓ

Maria Aiguade Castro
Gerent

628 94 33 47 - 973 39 08 54
C/ta. Fàbrica, 29 - 25310 AGRAMUNT
netages@econetsio.com
www.econetsio.com

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevuit
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demanar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips
per la recollida
i transport de residus

www.palvi.net

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobil·lari
Projectes
medioambientals

Av. Marià Jorrich, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

Closer

La banda sonora és original de Steven Patrick Monisey, cantant i compositor britànic de rock alternatiu, ex-vocalista de la banda The Smith.

La pel·lícula estatunidenca *Closer*, dirigida per Mike Nichols i estrenada el 2004, es pot considerar una comèdia dramàtica. Fou interpretada pels actors Julia Roberts, Jude Law, Clive Owen i Natalie Portman. Explica la història de quatre desconeguts, les seves trobades casuals, la seva atracció i les seves traïcions. És una història de passions, sexe, amor i abandó que involucra les dues parelles, amb una situació que

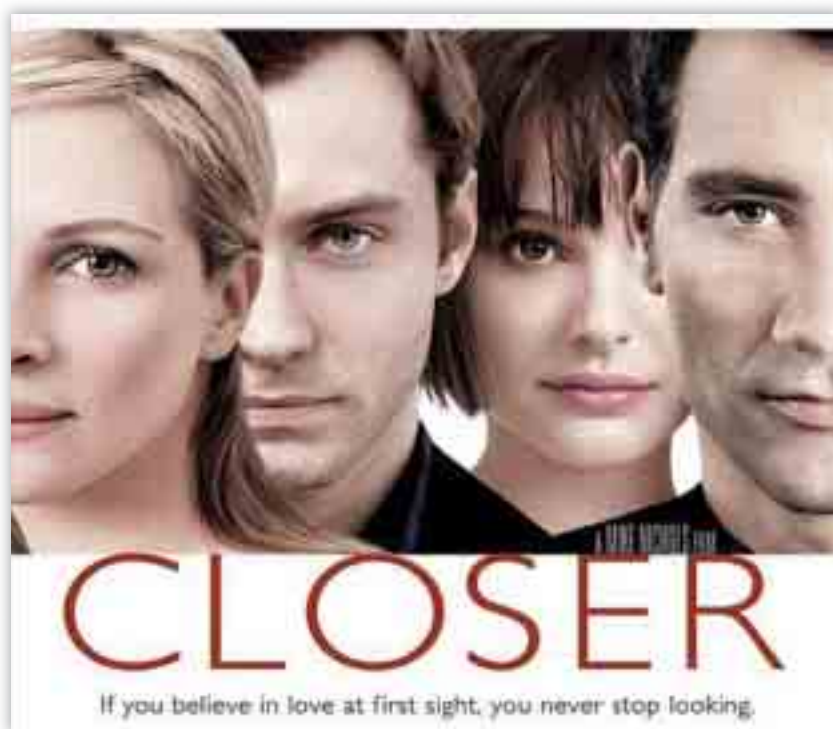
es complica quan l'home de la primera parella coneix la dona de la segona.

El film va ser guardonat amb el premi Globus d'Or a la millor actriu secundària i al millor actor secundari; premi Bafta al millor actor secundari; premi *National Board of Review* al millor repartiment. Hi obtingué dues nominacions als Òscar; tres als Globus d'Or, i dos als premis Bafta.

La banda sonora és original de Steven Patrick Monisey, cantant i compositor britànic de rock alternatiu, ex-vocalista de la banda *The Smith*. Hi va incloure altres cançons; les més conegudes són *World Outside* (tema provocatiu i sexy) de Devlins, que és una banda de Rock alternatiu; com també els temes *The Blower's Daughter* de Damien Rice; cançó melancòlica, que va ser escollida per transmetre i reforçar aquest mateix sentiment melancòlic en les escenes amb càmera lenta del principi i final. No és l'única composició de Damien Rice; perquè en la mateixa línia s'escolta *Cold Water*.

El tema de *Soave sia il vento*, de l'òpera *Così fan tutte* de Mozart, lliga perfectament amb el tema de la pel·lícula que parla bàsicament de la infidelitat. En l'òpera de Mozart el tema és l'intercanvi de parelles molt popular en el s. XIII, i la traducció literal de l'òpera és "així fan totes". Per tant, no és d'estranyar que una de les músiques que s'escolta en una de les escenes més reveladores sigui aquest fragment.

Montserrat Cots

Entrevista a Genís Camats

R. Mendoza

Com a entrenador de l'Agramunt aquesta passada temporada.

Aquet any i després de la gran temporada realitzada per l'equip amateur era feina fàcil el buscar

Mantejat pels jugadors en la celebració del campionat.

a la persona del club per entrevistar-lo, el Genís Camats com entrenador del primer equip.

– Comenta'ns els teus inicis.

– Des de ben petit vaig començar com a futbolista a l'Escola d'Artesa de Segre i vaig passar per totes les categories. Un cop fet el salt a l'amateur vaig jugar dos temporades al CF Ponts i una al CF Sudanell. Però ja des del primer any com a amateur vaig començar compaginant la tasca de jugador i d'entrenador i, a poc a poc, anava veient com els horaris em coincidien. Va ser llavors quan vaig decidir decantar-me tan sols per entrenar. Va ser una decisió difícil, però quan mirava partits de futbol i estava pensant més en la partida

d'escacs que estaven fent els dos entrenadors i observava més el conjunt del partit en comptes d'estar pendent només de la pilota, és quan em vaig adonar que m'agradava el futbol des d'una visió més tàctica i no només des de la visió de l'espectacle.

Això va fer que m'interessés per treure'm els diferents títols relacionats amb el futbol (actualment Entrenador Nivell II i Entrenador de Porters Nivell I). A part, la carrera que he estudiat (CAFE) també m'ajuda a l'hora de tenir més coneixements en l'aspecte de la preparació física. Així doncs, tenia clar des d'un bon principi que el futbol havia de formar part de la meua vida. Sempre em faig meua una frase que diu: "el futbol és el més important del menys important". I realment així és, per qualsevol persona que estimi aquest esport, per darrere dels pilars bàsics de la vida com la salut, la família o l'amor, el futbol és allò amb què pensa quan es lleva o va a dormir, i és que si treballes d'allò que t'agrada no treballes mai.

– Com a entrenador, et consideres més físic o tàctic?

– El futbol evoluciona i amb ell evolucionen els mètodes d'entrenament. Per tant, crec que és un error estancar-se amb un únic sistema d'entrenament, ja que el que destaca en un entrenador és la capacitat d'adaptació més que si utilitza un mètode d'entre-

Nit dels campions amb representació dels jugadors i la junta.

Quan em van oferir el repte de retornar l'equip a la Segona Catalana no m'ho vaig pensar ni un segon. Feia temps que m'estava preparant per aquest moment.

Durant l'època com a jugador del Sudanell.

nament o un altre. Tot i això, des de sempre m'he volgut allunyar dels corrents més analítics i que centren més el futbol en l'aspecte físic que en la pilota. Així doncs, la pilota és el centre dels entrenaments i a partir d'aquí se'n van desgranant la resta de continguts tècnics, tàctics, estratègics... I m'agrada que aquest treball es vegi reflectit en el terreny de joc amb un equip que tingui bon tracte per la pilota, però que tampoc no dubti a l'hora de jugar vertical quan sigui necessari. De res no serveix fer 10.000 passades si després no crees

perill. L'únic objectiu de jugar la pilota és per intentar arribar als nostres jugadors avançats en les millors condicions possibles.

– **Com has viscut les dues últimes temporades al CF Agramunt?**

– Les valoro molt positivament. Vaig començar d'ajudant del Joan Franqué la temporada 2016-2017. Tot i el descens de categoria els records que en tinc són bons, ja que crec que es va fer un bon grup, però en molts moments la sort no va estar del nostre costat. Tot i això, era conscient que hi havia una bona base de jugadors i quan em van oferir el repte de retornar l'equip a la Segona Catalana no m'ho vaig pensar ni un segon. Feia temps que m'estava preparant per aquest moment i era conscient que era una oportunitat que no podia deixar escapar, i junt amb el Xavier Pedrol crec que hem aconseguit un any magnífic.

– **Com estàs planificant la pròxima temporada? Quins objectius et marques?**

– La plantilla de cara a la pròxima temporada serà molt semblant a la d'aquest any. Seguim apostant per un equip de casa i és per això que tan sols realitzarem un parell d'incorporacions de jugadors de fora, la resta seran tots jugadors d'Agramunt i, com no podia ser d'una altra manera, seguirem confiant molt amb el juvenil. Pel que fa a la pretemporada, començarà l'1 d'agost amb tres entrenaments i un o dos partits per setmana. Alguns d'aquests partits ens enfrontaran a rivals com el Puigvertenc, Angulària, Ponts, Butsènit o el Santa Coloma d'Andorra.

En darrer lloc, pel que fa a l'objectiu, clarament és aconseguir la permanència el més aviat possible. No mirem més enllà de la salvació. A partir d'aquí, un cop assolim els punts necessaris que ens permetin estar tranquils veurem si som capaços de quelcom més. Som conscients que el camí serà difícil, però l'única manera d'aconseguir-ho passa per seguir amb la línia d'aquest any, és a dir, formar una pinya, molta assistència als entrenaments i moltes ganes i ambició.

– **Per acabar, què li vols dir a l'afició?**

– Una de les claus per tal que puguem aconseguir aquesta pinya per mantenir la categoria passa en gran part per l'afició. Nosaltres intentarem animar-los amb bons partits i un futbol alegre, però també necessitem el seu suport si en alguna època les coses no funcionen bé. Aquesta retroalimentació és necessària si volem que el club continuï creixent. ■

Final de temporada amb excel·lents resultats

Campionat de Catalunya categoria Sub20 (Serrahima, Barcelona, dissabte i diumenge 2-3 de juny)

El primer cap de setmana de juny es va celebrar a les pistes de Serrahima, Barcelona, el Campionat de Catalunya en pista a l'aire lliure en categoria Sub20. Encara que sota les llistes del Club Atlètic Igualada, l'atleta agramuntina Marina Súria, hi va participar. Dissabte, en la modalitat de 3.000 m obstacles, un temps de 11:53:23 min li atorgava el bronze i aconseguir la mínima per al Campionat d'Espanya. El diumenge disputava els 5.000 m llisos, on es va penjar la plata amb un temps de 18:48:77 min, millor marca personal en aquesta modalitat. Felicitar-la pels grans resultats d'aquesta temporada.

V Trail Lo Bunker (Foradada, diumenge 3 de juny)

I els Escatxics també eren presents, diumenge, a la V Trail Lo Bunker de Foradada. Hi varen participar fins a quatre atletes, tots ells en la modalitat de 22 km i amb molts bons resultats i posicions:

Categoria	Atleta	Posició
Màster masculí	Jaume Puig	16è
Veterà masculí	Miguel Angel Aguza	22è
Veterà femení	Elena Gardenyes	5a
Sènior masculí	Jaume Fernández	31è

Final del Campionat de Catalunya categories Sub10-14 (dissabte 9 de juny)

La Final del Campionat de Catalunya en pista a l'aire lliure per les categories Sub10-12-14 es va celebrar a Castellar del Vallès. Fins a sis atletes dels Escatxics havien aconseguit classificar-se, però finalment tan sols cinc varen presentar-se a les seves respectives competicions. Felicitar-los a tots per l'esforç d'entrenament i pels bons resultats obtinguts.

- Sub10 masculí:

Oriol Areny. 1.000 metres llisos. 3:50:14 minuts. 22è classificat.

- Sub12 masculí:

Quim Pellicer. Salt d'alçada. 1.10 metres. 12è classificat.

- Sub12 femení:

Núria Argelich. 60 metres llisos. 8:88 segons (millor marca personal). 5a classificada.

- Sub14 masculí:

Pau Vilanova. 600 metres llisos. 1:42:39 minuts. 6è classificat.

Arnau Jou. 3.000 metres llisos. 11:11:35 minuts. 12è classificat.

Prèvia del Campionat de Catalunya categoria Sub16 (diumenge 10 de juny)

I el diumenge, a les pistes del Club Unió Atlètica Lleida, es disputava la prèvia classificatòria del mateix campionat, però aquest cop en categoria Sub16. La representació en aquest cas va ser a càrrec de l'atleta Roger Súria, qui va disputar els 3.000 metres llisos amb un temps total de 9:29:84 minuts, 3r millor temps de la jornada i, per tant, classificat per participar a la final el proper 23 de juny.

I Cursa Solidària Stargardt Go (Agramunt, diumenge 17 de juny)

El tercer diumenge del mes, es va celebrar a Agramunt la Cursa Solidària Stargardt Go, que va aplegar fins a 500 participants entre corredors i caminadors, en el context solidari de la cursa. Els Escatxics també varen ser-hi presents. Per una banda, Marta Canes, Òscar Pellicer i Anna Pijuan participaven en la cursa de 10 km, on cal destacar que la Marta va ser la primera atleta femenina local, motiu pel qual se li va entregar també un obsequi. En la cursa de 6 km varen córrer els atletes Pol Carrera, Martí Lluch, Ian Torres, Gerard Fitó, Joan Carrera i Sandra Solans, tots ells amb bons resultats. Altres membres dels Escatxics també varen participar activament en aquest acte solidari recorrent els 6 km

Escatxics a la I Cursa Solidària Stargardt Go.

FONT: ESCATXICS

Ciclistes i atletes junts a Ponts en el relleu de la Flama del Canigó.

caminant. Aprofitem aquestes línies per felicitar l'organització d'aquest esdeveniment esportiu-festiu.

7a Cursa de Muntanya d'Alòs de Balaguer. 3r Trail de Castellàs (dissabte 23 de juny)

El dissabte 23 de juny al matí, l'Elena Gardenyes participava en el 3r Trail de Castellàs a Alòs de Balaguer, on aconseguia la 2a posició en categoria veterà femení en un recorregut de 14.500 metres.

Flama del Canigó (Agramunt, dissabte 23 de juny)

I el mateix 23 de juny i coincidint amb la revetlla de Sant Joan, els Escatxics varen posar el punt final de temporada amb la Baixada de la Flama del Canigó, un any més, conjuntament amb el Club Ciclista d'Agramunt. Organitzats en relleus amb participació dels més grans i també dels més petits, varen fer possible l'arribada de la flama des de França fins a Agramunt. L'encarregat d'encendre enguany el peveter va ser l'Arnau Jou, però també van ser protagonistes Gerard Fitó, Quim Pellicer i Maria Vilanova, essent els darrers rellevistes amb la torxa encesa pels carrers de la nostra vila.

Roger Súria, 3r al Campionat de Catalunya en 3.000 m llisos.

Marina Súria, 3a classificada en 3.000 m obstacles al Campionat de Catalunya.

Final del Campionat de Catalunya Sub16 (Barberà del Vallès, dissabte 23 de juny)

Per altra banda, el mateix dissabte, el Roger Súria participava a la final del Campionat de Catalunya en categoria Sub16 a Barberà del Vallès, on aconseguia una molt meritòria 3a posició als 3.000 m llisos amb un temps total de 9:33:82 minuts. Una altra medalla i podi en aquesta excel·lent temporada.

Campionat d'Espanya Sub20 (Múrcia, diumenge 24 de juny)

La Marina Súria el diumenge 24, diada de Sant Joan, va participar al Campionat d'Espanya en categoria Sub20 i en la modalitat de 3.000 m obstacles, on un temps d'11:58 minuts, li atorgava la 8a posició.

Campionat d'Espanya Sub16 (Castelló, dissabte 30 de juny)

Per finalitzar el mes i temporada, el Roger Súria va tenir l'oportunitat de participar al Campionat d'Espanya en la categoria Sub16 en la modalitat dels 3.000 metres llisos. Aquest cop completava la cursa amb un temps total de 9:26:54 minuts, que el classificava en una molt meritòria 13a posició, essent el 2n català a creuar la línia de meta. Sens dubte, amb tots els resultats aconseguits i els diferents podis tant en pista coberta com a l'aire lliure, el Roger guardarà bons records d'aquesta temporada.

Curs del Foc de Balaguer (dissabte 30 de juny)

El mateix dissabte, el Joan i el Pol Carrera participaven a la Cursa del Foc de Balaguer, en les modalitats de 8 i 4 km, respectivament, en un recorregut pel marge del riu i carrers de la localitat.

Des dels Escatxics, desitjar unes bones vacances i un bon estiu a tothom, esperant retrobar-se la temporada vinent per continuar corrent arreu del territori. ■

Treball rigorós i intensa planificació

Tal i com diu la dita, perquè una activitat es consideri reeixida, els participants no han de comptar els dies, sinó fer que tots els dies comptin.

I aquest és l'esperit que ha guiat el BAC durant aquest mes de juliol amb la celebració d'unes jornades formatives al pavelló municipal amb un triple objectiu: aprendre bàsquet en llengua anglesa, formar-se en valors inherents a l'esport i aconseguir que els nens i nenes aprenguin a adaptar-se a les dinàmiques en grup, s'impliquin i s'apoderin de totes les seves aptituds i coneixements.

Tanmateix un altre esdeveniment també ens ha omplert d'orgull i de la percepció de la feina ben feta, com va ser l'entrega d'un merescut títol de campiones en la Festa del Bàsquet Lleidatà celebrada a Mollerussa i a la qual hi va assistir una nombrosa i animada representació del Club.

Per tant ha estat un mes de juliol amb força activitat, que ha suposat el punt i final a una temporada plena d'èxits i en la qual novament s'ha situat el llistó del Club el més amunt possible. Anem a analitzar les dues efemèrides, que denoten que mai no s'està aturat, sempre el dinamisme ha estat l'element vertebrador de la nostra entitat.

Èxit participatiu en el Summer Basketball del BAC

Triomf inapel·lable quant a inscripció i desenvolupament de les primeres jornades de Tecnificació i Competició del BAC que es van celebrar al pavelló municipal d'Agramunt en horari de tarda, de 4 a 8, del 2 al 7 de juliol.

Una quarantena de nens i nenes distribuïts per edats i per nivells competitiu van realitzar diferents dinàmiques en les quals varen aprendre de manera didàctica l'idioma anglès, la metodologia de treball del basquetbol, així com també es van introduir en les competicions d'1x1 i 2x2 amb l'objectiu d'inculcar la cultura de l'esforç, el treball en equip, la

intensitat en l'activitat i la interrelació entre ells per crear sinergies positives.

Per dur a terme l'esdeveniment, el BAC va comptar amb la coordinació i actuació de quatre entrenadors principals com el Salvador Coma, el Marc Solé, el Guillem Pla i el Sisco Farràs, així com monitors ja vinculats al Club com la Judit Repilado, el Xavier Fitó, l'Adrià Gual, l'Oriol Farràs i l'ajuda de personal auxiliar amb dots docents com l'Alba Porta. Van gestionar la posada en escena d'aquesta activitat de manera magistral i amb la vocació que tothom s'ho passés el màxim de bé possible. Un encert la seva elecció, han mostrat uns coneixements i una actitud formidable!

Les edats dels participants van comprendre des dels 4 fins als 13 anys (de babys a pre-infantils). Els babys van realitzar un horari especial de 17 a 20 i van fer totes les sessions de manera íntegra en llengua anglesa.

Des de la Junta del Bàsquet Agramunt Club es valora de manera positiva l'activitat realitzada, en la qual tothom del Club s'ha involucrat molt per tirar-la endavant. Fins i tot s'ha assolit el patrocini per part d'una empresa local, Pretensados Marina, S.A, en una aposta decidida pel bàsquet formatiu amb l'ànim de dotar la base del Club de la màxima quantitat de nens i nenes en un futur a mig termini.

També agrair a tots aquells que van fer possible la seva execució amb el seu treball de coordinació quant a logística, material, publicitat, difusió i imatge, que des del març s'ha anat treballant de manera constant assolint el premi final d'un esdeveniment motivador i amb un format genuí i trencador.

El dissabte 7 de juliol es va tancar l'acte amb la cloenda de les Jornades, de 10 a 1 del migdia, on es va poder apreciar in situ en sessió oberta als pares, mares i familiars dels participants, la conjuminació de l'aprenentatge en llengua

Summer Basketball, genuí, innovador i molt engrescador per als assistents!

La representació del Club va poder fruir de valent en la Festa del Bàsquet Lleidatà.

Ben amunt gent, ben amunt... el trofeu de campions Infantil Femení Nivell B!

anglesa, competició eliminatòria en règim de tots contra tots de manera continuada en 2x2 i 3x3 i cloenda formal amb entrega de diplomes i discurs institucional del president de l'entitat. Unes jornades molt positives i engrescadores que han deixat un bon sabor de boca per cloure una temporada molt positiva en tots els sentits! El BAC està més viu que mai. La temporada vinent esperem poder gaudir d'una segona edició amb més sorpreses, nous continguts i la voluntat ferma de fer fruir tots els nens i nenes, més i millor!

Entrega del títol de campió Infantil Femení

I l'altre esdeveniment del qual ens sentim orgullosos va ser l'entrega a l'equip Infantil Femení del Club del títol que l'acreditava com a campió territorial nivell B de la seva categoria. En un acte multitudinari celebrat al Teatre l'Amistat de Mollerussa, una representació de l'equip formada per la Marta Martín, la Júlia Bernaus i el Rubén Añé va pujar a l'escenari per tal de recollir l'esmentat guardó. Va ser una vetllada plena d'emocions, de bones sensacions i que posa de manifest encara més el difícil que és assolir l'èxit en les categories de promoció. Les noies van realitzar una temporada excel·lent i el premi va ser aquest, guanyar-se un petit racó en la història del basquetbol lleidatà assolint una proesa mai aconseguida en els 25 anys d'història del BAC. Tothom ha

de sentir-se partícip d'aquest èxit, tothom del Club hi ha contribuït en gran mesura ja que en la gran família del BAC tots som propietaris dels triomfs i solidaris en les derrotes. Que sigui el primer títol de molts més, no caiguem en l'autocomplaença d'allò assolit, seguim lluitant per progressar i anar a més temporada a temporada... perquè sempre ho hem dit: el més important és l'esperit de millora continu!

Per acabar, ens agradaria també tenir un agraïment exprés i sincer a un dels grups d'interès del Club, que molts cops pot passar desapercibuda la seva tasca. Però lluny del que pot semblar, és molt i molt important. Es tracta dels auxiliars de taula, aquells que en cadascun dels partits a casa vetllen perquè es pugui realitzar l'acta d'anotació i cronòmetre i per tant la disputa del partit. I en concret voldríem destacar el treball i l'esforç d'en Xavier Fitó, una persona incansable en la seva dedicació a l'entitat i sempre disponible per al que més convingui. Ha dirigit aquesta àrea com si encara fos un membre de la Junta del Club aportant el seu sacrifici i saber fer. Vagi doncs per endavant la nostra mostra d'agraïment tot esperant que per molts anys més ens pugui seguir demostrant el seu caràcter afable, constant i sense complexos en la defensa dels valors de la nostra entitat. Gràcies Xavi, ets tot un exemple a seguir! Bon estiu a tothom i ens retrobem de nou ben aviat a les pistes de joc! ■

Sílvia Balagueró
CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complements dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973 39 00 09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peixeres, C/ Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

La terra que ens aferra al territori

És una realitat la gran xarxa de camins que travessen el terme, de sud a nord i de llevant fins a ponent. Uns camins que, a dia d'avui, encara no han estat finalitzats com pertoca.

És evident que el procés de concentració parcel·lars ha portat a una redistribució de les parcel·les rústegues del municipi i de bona part de la superfície cultivable de la plana de Lleida, molt més endreçada i òptima per la manera actual de treballar la terra. Reduir els desplaçaments i disposar de finques grans facilita la feina a una maquinària cada cop més gran i més eficient. De ben segur, un procés d'aquesta magnitud no sempre satisfà totes les parts implicades i, de ben segur, en alguns casos, la redistribució s'hagués pogut fer millor. El que sí que és una realitat és la gran xarxa de camins que travessen el terme, de sud a nord i de llevant fins a ponent. Uns camins que, a dia d'avui, encara no han estat finalitzats com pertoca. De fet, malgrat que des de l'Ajuntament d'Agramunt s'hagi reclamat amb cartes, reunions i nombrosos dossiers una solució definitiva al mal estat d'aquests camins i a la manca de capa de rodadura prevista en el projecte d'execució, l'any 2011 i de forma unilateral, la Generalitat

de Catalunya en va fer la cessió als ajuntaments. Una cessió que, en definitiva, ha suposat que l'administració local passi a ser-ne el responsable i, evidentment, l'encarregat del manteniment.

Al municipi d'Agramunt, des de fa molts anys, hi ha hagut molt bon acord amb els diferents vedats de caça del terme perquè hagin estat i continuïn sent els propis vedats, de forma directa o a través de l'Associació d'Agricultors, els encarregats del manteniment de la xarxa de camins de tot el terme. Una tasca que, any rere any, s'ha dut a terme prioritant les actuacions i que, a dia d'avui, amb el descens d'ingressos de la caça, s'ha complicat molt. Per aquest motiu, des de l'Ajuntament d'Agramunt i ja per segon any consecutiu, s'ha habilitat una partida pressupostària extraordinària per contribuir a aquest manteniment. Si en el primer any fou l'Ajuntament qui va dur a terme directament les actuacions, enguany s'han fet efectives gràcies a la bona entesa entre vedats, juntes

administratives i Ajuntament a través d'unes propostes que ens han permès disposar d'una diagnosi acurada de l'estat de camins del terme i, d'aquesta manera, planificar el proper pressupost.

Governar és donar resposta a les necessitats d'un municipi i, en aquest cas, era imprescindible destinar més recursos municipals a un dels sectors més importants i amb més dificultats per fer front a un món cada cop més globalitzat. Ho deia la Consellera d'Agricultura, Teresa Jordà: "No hi ha xefs, ni restauració si no hi han productes". I ho compartim totalment. Si l'agricultura i la ramaderia han estat dos dels sectors més importants de les nostres terres, volem que continuï sent així, perquè l'arrelament a la terra, als nostres pobles, viles i ciutats, passa sens dubte per tenir un sector primari vital. Per això hi som al costat i per això hi hem de continuar sent.

Per part nostra –i després d'una bona collita– només ens resta desitjar-vos unes bones vacances d'estiu. ■

FONTE: AJUNTAMENT

CLOENDA DEL PROJECTE ESCURCEM DISTÀNCIES

El projecte intergeneracional "Escurcem distàncies" fa una molt bona valoració de la primera edició del projecte. Per tancar aquest primer any, es va fer un acte de cloenda on hi van participar els centres escolars que han format part del projecte i els avis de les dues residències així com els joves de l'Escola Alba de Tàrraga. Després de l'èxit aconseguit en aquesta primera edició i fruit de les primeres valoracions obtingudes que són molt bones, ja està previst donar continuïtat al projecte el proper curs. Al llarg d'aquest curs escolar han estat múltiples i diverses les activitats que han fet de forma conjunta els avis, els nens i els joves de l'Escola Alba de Tàrraga.

AGRAMUNT TINDRÀ UNA ANTENA DEL SERVEI DE CDIAP

L'Ajuntament d'Agramunt ha firmat un conveni de col·laboració amb l'Associació Alba de Tàrraga per poder prestar el servei del CDIAP (centre de desenvolupament infantil i atenció precoç) a Agramunt. Concretament l'Ajuntament cedirà unes aules de l'Escola Municipal de Música i d'aquesta manera les famílies que requereixen aquest servei no hauran de desplaçar-se fins a Tàrraga. A partir del nou curs, es preveu que el servei

FONTE: AJUNTAMENT

entri en funcionament a Agramunt, creant així una de les primeres antenes d'aquest servei fora de les capitals de comarca que permetrà que les famílies agramuntines no s'hagin de desplaçar.

RESULTATS SEGON PROCÉS PARTICIPATIU

Després de tancar el període de votacions del segon pro-

cés participatiu, la proposta més votada ha estat el projecte d'embelliment del carrer Sió. Aquesta proposta ha obtingut 161 vots amb una notable diferència de la segona proposta més votada que ha estat el projecte de sonorització de diferents espais municipals amb 74 vots. El projecte de creació de dos nous gegants ha obtingut 52 vots.

Cal tenir en compte que enguany s'han registrat més votacions que l'any passat, i han estat 287 les persones que han volgut manifestar el seu vot i escollir un dels tres projectes finalistes. Ara, des de l'Ajuntament es farà una reunió amb els veïns del carrer on es detallaran les accions que es demanava en la proposta per poder invertir els 12.332€ d'aquest segon procés participatiu.

DONACIÓ A CREU ROJA AGRAMUNT

L'Ajuntament d'Agramunt ha fet entrega a Creu Roja Agramunt de la recaptació recollida durant la tercera paella solidària que va tenir lloc el 24 de juny. Durant la trobada, Eduardo López, president de Creu Roja Agramunt es va mostrar molt content amb aquesta donació que podran invertir en projectes pel poble. La donació

ha estat de 913 euros que es destinaran a diferents projectes de caràcter social que l'entitat desenvolupa amb infants, joves i gent gran d'Agramunt. La iniciativa de la paella solidària, sorgida l'any 2016, dona un euro del tiquet de la tradicional paella de Sant Joan a un projecte solidari. Un any més, l'elecció d'aquest projecte s'ha fet amb una iniciativa popular a través de la qual els agramuntins podien decidir a quin projecte volien que es destinés l'euro de cada tiquet.

FONTE: AJUNTAMENT

ARRANJAMENT DE LA CLIMATITZACIÓ DEL TEATRE AMB FONS EUROPEUS

La Sala del Teatre del Casal Agramuntí tindrà un nou sistema de climatització que permetrà resoldre els problemes existents i millorar-ne l'eficiència. El nou sistema, que s'instal·larà a partir del mes de setembre, permetrà substituir l'actual instal·lació per equips d'alta eficiència i la sala es climatitzarà mitjançant un terra radiant. El projecte d'aquesta actuació ja fou aprovat en el passat ple municipal i en aquests moments està en procés de licitació. Les obres també permetran resoldre les barreres arquitectòniques existents a l'entrada de la sala i modificaran el pendent de la platea per millorar-ne la visibilitat dels espectadors.

Per a dur a terme aquesta inversió, amb un presupost de 150.664,22€, l'Ajuntament d'Agramunt comptarà amb un ajut Leader de 99.995,84€, dels quals 56.997,63€ provindran del Departament d'Agricultura de la Generalitat i 42.998,21€ de la línia d'ajuts europeus FEADER. La resta de finançament serà aportada per l'Ajuntament d'Agramunt, tot i que des del consistori s'ha sol·licitat un ajut a la Diputació de Lleida.

7è DIA DEL TERME

Des de l'Ajuntament d'Agramunt s'ha organitzat la 7a edició del Dia del Terme que enguany es farà a Agramunt, després que tots els pobles agregats ja hagin estat pobles aollidors d'aquesta iniciativa. Amb l'edició d'enguany es visitaran diferents carrers de la vila amb nom de persona i coneixem qui van ser aquestes persones importants per Agramunt en el seu moment: la Comtessa Aurembiaix, Josep Brufau, Marià Jolonch, Germana Montserrat Pons i Jaume Mestres, entre altres. El Dia del Terme es farà el proper dissabte 28 de juliol i comptarà amb una ruta teatralitzada a càrrec del Grup Escènic Agramuntí. El sopar anirà a càrrec del Club Futbol Agramunt Escola Gerard Gatell i les inscripcions es faran a l'oficina de turisme. El preu del sopar és 7€ que inclourà entrepà calent, beguda i fruita de postres.

DADES DEL SERVEI DE RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

Segons les dades dels primers cinc mesos de l'any, el nivell de triatge ha millorat lleugerament respecte el mateix període de l'any passat, un 28,60% el 2017, i un 29,65% aquest any. Aquesta millora en el triatge es visualitza bastant bé amb el plàstic que està un 22% per damunt respecte el 2017.

No obstant, on queda molta feina per fer és al triatge de l'orgànica, i és amb aquest tipus de residu on cal millorar el triatge tant a nivell familiar com especialment el que en fan els bars i restaurants, grans generadors d'aquests residus. Per millorar aquestes dades i amb l'objectiu fixat per Europa pel 2020, durant els propers dies es reduiran alguns contenidors verds de rebuig del municipi en general, de manera que els

particulars ens veurem en la obligació de desplaçar-nos a les diferents illes de contenidors per fer la tria correcta. I pel que fa al polígon hi haurà reunió amb les empreses per impulsar definitivament el correcte triatge en aquesta zona, segons la normativa i procediment vigents de l'activitat de cada empresa.

Cal que tots siguem conscients que si no es realitza un bon triatge, ens hipotequem el futur mediambientalment i també fem que s'incrementi la despesa del municipi. Ara el ciutadà pot dipositar els diferents residus al contenidor corresponent sense seguir cap pauta o horari, i si les dades no milloren, caldrà modificar l'actual sistema fent-lo més exigent i molt menys flexible: Depèn de cadascú de nosaltres. De ningú més.

NOTA D'ACLARIMENT

En l'últim número de Sió del mes de juny de 2018, s'informava que el Club Tennis havia decidit revitalitzar el club per la manca d'acord entre l'Ajuntament d'Agramunt i el Club d'Atletisme Escatxics en les actuacions a fer en cas que s'hagués dut a terme la cessió d'ús d'aquestes instal·lacions. Des de l'Ajuntament d'Agramunt, i concretament des de les Regidories d'Esports i d'Equipaments, volem informar que la decisió del Club Tennis va ser informada a l'Ajuntament mentre s'estava treballant per consensuar amb el Club Atlètic Escatxics les actuacions a dur a terme i que en cap cas aquest fet ha tingut res a veure amb la decisió presa per l'actual junta del Club Tennis Agramunt. ■

AGRAMUNT	Mitjana 2017 en tones	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Mitjana mensual acumulat (TONES)	% 2018 vs 2017	Previsió 2020	
Rebuig	131,2	125,8	113,5	134,9	124,92	136	127	-3,2%		
Matèria orgànica	20,4	17,2	14,5	20	21	24,62	19,5	-4,7%		
Vidre	8,7	10,8	6,4	9,5	8,39	8,77	8,8	0,3%		
Envasos	7,9	10,3	6,7	10,2	8,47	12,48	9,6	22,2%		
Paper	15,5	15,3	11,9	21,7	15,1	14,49	15,7	1,2%		
TOTAL SELECCIONAT	53	53,7	39,5	61,3	52,9	60,4	53,5	1,9%		
TONES TOTAL DE RESIDUS	184	179	153	196	178	196	180,6	-1,7%		
% DE SELECCIÓ FETA	28,6%	29,91%	25,81%	31,24%	29,76%	30,72%	29,65%	3,66%		50%

Rubèn
Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

La teva salut, el més important

Serveis:

**Medicina Família, Ginecologia Oftalmologia,
Traumatologia, Fisioteràpia, Osteopatia,
Ones Xoc, Teràpia Indiba, Raig X, Dietista,
Gimn.Terapèutica, Rev. Carnet, Rev. Esportiva**

AGOST 2018

Mes de 31 dies, vuitè del nostre calendari. Era el sisè mes de l'antic calendari romà, i el Senat de Roma li va canviar el nom en honor al primer emperador, August.

El **dia 1** el sol surt a les 6h 47m, i es pon a les 21h 09m. El **dia 31** el sol surt a les 7h 17m, i es pon a les 20h 26m.

El dia 23 el sol entra a la constel·lació de VERGE. El dia 11, eclipsi parcial de Sol, visible al nord d'Àsia i d'Europa.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

L'agost era (segons l'Amades, però els últims anys no tant) temps de tronades, i sobretot a la segona quinzena sovintejaven les tempestes de llamps i les pedregades. Era antigament una opinió general que les bruixes i els bruixots conduïen les tempestes cap a les finques i llocs que volien que fessin mal. En alguns indrets es creia que per fer les pedres, els bruixots, feien servir pèls de cabra, i que abans d'iniciar una pedregada havien d'esquilar-ne unes quantes. La gent per saber si una pedregada venia del cel o de mala art, per tal de prevenir-se'n, recollia una pedra, se la posava a la mà perquè es fongués amb l'escalfor, i si es quedava al palmell un pèl molt fi, la pedregada era de mala art. Fins a finals del segle passat a molt pobles hi havia els *espantanúvols*, eren unes persones que tenien com a missió deturar les pedregades i desfer els malefics dels bruixots i bruixes que guiaven les tempestes; alguns fins i tot estaven a sou del comú dels pobles.

En alguns indrets del nostre país creuen que la lluna d'agost regeix la pluja, ja que si plou per aquesta lluna en plourà nou de carrera, i si plou per la lluna nova i per la vella, assegura la pluja tot l'any.

Les fases de la lluna:

Quart minvant		el dia 4, a les 20:18 h
Lluna nova		el dia 11, a les 11:58 h
Quart creixent		el dia 18, a les 09:49 h
Lluna plena		el dia 26, a les 13:56 h

Si plou per la lluna nova d'agost plourà nou llunes seguides.

Dia 1: Sant Feliu. Aquest sant havia gaudit antigament de molta veneració a Catalunya i la seva festa fou una de les més solemnes i assenyalades al nostre calendari, per això els comtes de Barcelona l'havien declarat dia de treva i els anys que en el dia d'avui s'esqueia una guerra, aquesta es parava. Els nostres avis tenien sant Feliu per advocat dels que viuen sense treballar.

Dia 10: Sant Llorenç. Com que el sant va patir martiri morint rostit en una graella, avui feien festa tots els oficis que havien d'intervenir amb foc com a element principal: terrissaires, vidriers, forners i altres. Creien que si celebraven la festa de Sant Llorenç, restaven immunitzats d'incendis per tot un any, també s'asseguraven que la feina no els sortís esguerrada i defectuosa per causa del foc. La capella Sixtina del Vaticà està sota l'advocació d'aquest sant màrtir. El refranyer popular recorda així aquesta diada:

*Sant Llorenç
escura els torrents.
Per Sant Llorenç
l'avellana es menja sense dents.*

Dia 15: L'Assumpció de la Mare de Déu.

Dia 31: Sant Ramon Nonat.

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de juny de 2018)

NAIXEMENTS

Daria Maria Pacurariu	dia 2-10
Jana Melgosa Gardeñes	dia 9
Amir Guettara Chakhchakh	dia 16

MATRIMONIS

Albert Martínez Cánovas, i Anna Gómez Barbero	dia 19-5
---	----------

DEFUNCIONS

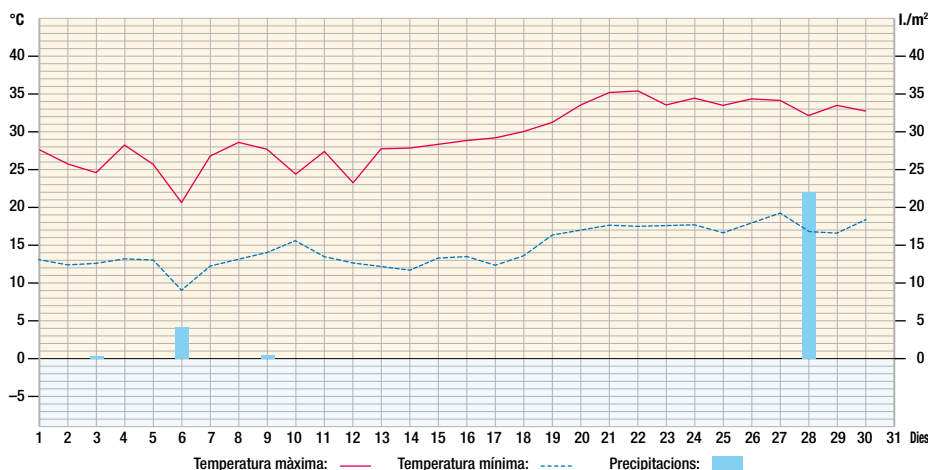
Domingo Balasch Puig	68 anys, dia 31-5
Enriqueta Bonet Pedrós	88 anys, dia 6
Ricardo Farré Artigues	75 anys, dia 10
Maria Tarruella Botet	87 anys, dia 10

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenièment autoritzades.

JOSEP FOMPIA

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JUNY

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JUNY

Dia 3.....(plugim)	0,3 l./m²
Dia 6.....	4,2 l./m²
Dia 9.....	0,4 l./m²
Dia 28.....	22,0 l./m²
TOTAL	26,9 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE JUNY

Màxima del mes.....	35,3°, dia 22
Mínima del mes.....	9°, dia 6
Oscil·lació extrema mensual.....	26,3°
Mitja de les màximes.....	29,5°
Mitja de les mínimes.....	14,6°
Mitja de les mitjanes.....	22,1°

L'observador: Ramon Coll
(Des de cal Tallador)

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30
DIMARTS
9,30 a 14,30

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL: 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GESTIÓ INTEGRAL AGRAMUNT
GIA

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà n° 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioagramunt.com
administracio@gestioagramunt.com

CEPSA benzinera **AGRAMUNT**

REBAIXES D'ESTIU EN EL TEU REPOSTATGE...

5% + 6%

El Club Carrefour
3% en Cheque Aliment per a botigues Carrefour

CEPSA
1255 0012 3456 7890
08/18
VISA

blanc negre

HOTEL - BAR RESTAURANT

CTRA. CERVERA, 45
TEL./FAX 973 39 12 43 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Serveis:

- . Assessorament
- . Disseny 3D
- . Manteniment de jardins
- . Esporgues i tractaments
- . Educació ambiental
- . Instal·lacions de reg

Marc Roig

Pl. La Muralla, 5 | 25316 PREIXENS (Lleida) | Mòbil 616 03 42 91
www.jardinsroig.com

PINTURA I DECORACIÓ

JAUME VILLALTA

Avinguda dels Esports, 6, 2n, 2a
Tel. 973 39 08 10 - Mòbil 626 92 97 51
25310 AGRAMUNT (Lleida)

artesa **Cal Sera** xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 - t. 973 39 01 85 - Agramunt
Carrer Fondadora n.2 - t. 973 39 27 78 - Agramunt

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Muntatge refrescant en aquesta època estiuenca, on es pot veure elements típics de la piscina junt amb la portada de la revista Sió. Tot plegat convida al relax i a la lectura en temps de vacances.

La imatge superior és l'original, mentre que a la de sota s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

■ Coordina Rosa Maria Sera

LÒGICA

Col·loqueu una creu on toqui. Cada quadrat amb un cercle ha de tenir-ne una al seu costat, en horitzontal o en vertical. Els números marquen el nombre de creus que cal posar a cada fila o a cada columna respectivament. Les creus no poden estar en contacte entre elles.

								3
								0
								2
								1
								1
								1
								2
0	3	0	1	2	2	2		

Solució a les 7 diferències:

Solució a la LÒGICA:

	X		X					
								X
	X							
			X					
	X							X
	X							X

Solució al SUDOKU:

8	9	7	5	4	3	6	2	1
4	2	1	9	7	6	8	3	5
5	6	3	2	1	8	9	4	7
3	5	4	7	8	1	2	6	9
9	1	8	4	6	2	7	5	3
2	7	6	3	9	5	4	1	8
6	8	9	1	3	4	5	7	2
7	3	5	6	2	9	1	8	4
1	4	2	8	5	7	3	9	6

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

		2						9
7	3		6					4
	8		1	3	4			
			3	9				
9	1	8				7	5	3
				8	1			
			2	1	8		4	
4					6		3	5
	9					6		

**FERRETERIA
MOLINET, S.L.**

www.molinet.cat

**Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!**

**Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT**

ferreteria@molinet.cat

**Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662**

Ha pujat a la casa del Pare

Ricardo Farré Artigues

que morí cristianament el dia 10 de juny de 2018,
als 75 anys d'edat.

A.C.S.

Els qui l'estimen: esposa, Angelina Roig; fills, Núria i Ricard; fills polítics, Jordi i Vanessa; nét, Ricard; família tota i amics, us agraïm que el tingueu present en el vostre record.

El nostre més sincer agraïment a les mostres de condol rebudes i molt especialment a la infermera Maribel i a la Dra. Rosauro del CAP d'Agramunt.

Agramunt, juny de 2018

Ens costa imaginar-te
absent per sempre,
tants de records de tu
se'ns acumulen,
que ni deixen espai
a la tristesa,
i et visquem intensament
sense tenir-te.

Miquel Martí i Pol

LA FOTO

La nostra revista sovint ha rebut cartes dels lectors queixant-se de les molèsties dels gossos a la via pública. Des de Ca la Vila, per posar-hi remei, s'han fet –o més ben dit, s'han intentat fer– diverses campanyes per conscienciar els propietaris d'aquests animals que en tinguin cura i es comportin adequadament quan surtin al carrer. Ara se n'ha endegat una de nova, amb aquests rètols a les places i parcs públics, en què s'anuncien sancions de fins a 300€ si no es compleix l'ordenança indicada. Caldrà veure quin cas se'n fa i, especialment, si l'Ajuntament és capaç de fer complir estrictament el que mana la normativa.

JOSEP ROVIRA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH

Víctor Martorell i Bragat

1r aniversari - 26 de juliol 2018

Fa un any que no hi ets, i no hi ha ni un instant que no ens porti a tu.
Ara només ens queda continuar amb els moments viscuts al teu costat.

T'estimem i t'estimarem sempre.

El proper dia 26 de juliol a les 20:00h se celebrarà una missa en el seu record
a l'església de Santa Maria d'Agramunt.

Agramunt, juliol de 2018

A l'Àlbum d'aquest mes publiquem una simpàtica imatge corresponent a la segona meitat dels anys seixanta del segle passat. Es tracta d'una colla d'amics que, molt contents i riellers, es van immortalitzar fent el vermut a Cal Crich, que en aquell temps era un dels llocs més freqüentats pel jovent agramuntí. Malauradament avui cal lamentar la pèrdua dels quatre de la dreta que ens han anat deixant prematurament.

D'esquerra a dreta: Josep Marsà, Joan Ribes, Joan Aguza, Jaume Bonet "Escampa", Isidre Solé, Miquel Martín, Josep M. Viladevait, Ramon Lluch i Josep M. Torné.

FOTO MES PASSAT:

Pel que fa a la imatge del mes passat, i tal com demanàvem, uns quants lectors ens han fet arribar alguns aclariments que publiquem tot seguit. Tornem a reproduir l'esquema numèric per tal que sigui més fàcil la identificació.

El número 17 es tracta de Manuel Alfonso. El 19, Jaume Solà Junyent (Mafet). La 32, no és Antònia Blanch sinó Encarnació Mas. El 34, es tracta de Ramon Castellà. I els números 40 i 41 que sortien sense identificar són, respectivament, Mª Carme Puig i Blas Farran (ambdós d'Ossó de Sió).

IMATGES D'AHIR i D'AVUI

La imatge d'ahir correspon a un tram del Canal d'Urgell de primers del segle XX. L'indret és a l'esquerra del pont de la carretera de Balaguer tot sortint de la vila. Es tracta d'una imatge bucòlica de com era antigament aquest canal, sense revestir i amb els arbres —a la foto encara una mica incipients— a banda i banda de les dues banquetes. Les úniques construccions que hi havia a prop seu eren les típiques “casilles” i algunes cabanes dels horts del voltant. Actualment, a la nostra vila, s'hi han construït habitatges com el que surt a la imatge d'avui i els xallets que s'han edificat ben a prop a l'altra banda del pont.

